

Dubia Pauli

ro. tñ nullus alia currit. distribuitur vñqz extre-
mam rōne negationis expre: & non rōne distribū-
tionis ex clausura nisi pōm iplicat istā negationē in
prima exponēte p̄iacēte: que distribuit vñqz ex-
tremum. rōne vero secunde exponētis nullā vim
habet: cū sit debilitor: eo q̄ sibi sit distributio affir-
mativa trāsictis non super subiectum exclusiue sed
super eius oppositū & super predicatum exclusiue
dicendo quodlibet non nullum animal currit.
sen q̄ aliquod animal currit clarius dicendo. di-
stributio vero affirmativa nō est fortior negatiua
ceteris partibus.

tertium problema

quare quid-
dam termini immobilitāt ita q̄
non lz descendere. quidam ve-
rō confundunt mobiliter non
immobiliter. Ad hoc vi-
co q̄ in mente causa est. quia
Intellectus aliquo modo suo actu interdum fertur
super aliquam multitudinem per se primo. nullū
tamen eius individuum concernendo: sicut cum di-
co: necessario omnīs homo est. interdū fertur nō
solum supra multitudinem per se primo sed etiaz
in partes illius. multitudinis circa quam compo-
nit vel distulit: sicut cū dico. omnis homo currit.
nullus homo est asinus. Sed in voce cā est ex sub-
ordinatione ad istam actum mentalem. quot āt
sint tales actus: distince enumerare est difficile.
licet plurimi sint notī: vt in simularum regulis
aggregant. tamē occurrūt interdū aliqui quos so-
la experientia manifestat esse tales: dum videm⁹
q̄ in coi sūt vera: & descendendo sunt falsa. verbi
gratia: tantum non homo non est homo. tenēdo
primam non infinite & secundum negatiue: est ista
propō vera: & falsam stat distributiue rōne ne-
gationis expresse: vt prius dixi. & tamen stat distri-
butiue immobiliter: non licet descendere. nō. n.
sequitur. tantum non homo non est homo. for. est
homo. ergo tantum homo non est for. anis est
verum & consequēs falsū. q̄ anis sit verūz pater p
exponētes: non homo nō est homo: & quilibet nō
homo est homo: sed quodlibet quod est hō est hō
mo: q̄ dicitur in finit. atones vñaz faciūt finititōez.
ergo tantum non homo non est homo: & q̄ cōse-
quens sit falsum exponendo p̄: non homo non ē
fortes. & quodlibet non nō homo est for. & hoc est
falsū. q̄ sanm cōtradictoriū est verum. s. aliquid
non nō homo nō est fortes: nā plato nō est for. &
plato est aliquid non nō homo: q̄ est hō. ergo &c.
et sic p̄ q̄ in cōmuni ista distributio est vera q̄
in dicitur sit falsa. Similiter non sequitur: tñ nō

homo non currit. for. est fortes. ergo tñ non hō
non est for. dato q̄ nihil p̄ter boiem currat: &
oēs homines currant. & for. sit homo. Est si vi-
ditur fm hoc a termino stāte immobiliter ad eūdem
mobiliter valeret argumentum. q̄ ab exposita ad
quālibz exponētū valer q̄na sic arguēdo: tñ non
hō nō est homo. ergo nō hō nō ē hō. Cū dicitur vñ
q̄ a termino stāte immobiliter ad eūdem stā-
tem mobiliter respectu eiusdem vel eorūdem
sineat de gozemamaticū nō valeret argumētū. sed si
ne illo vel illis pōt optime valere. sequitur enim.
necessario omnis homo est animal. ergo omnia
homo est alia. ab exposita ad exponētem. & tamē
in prima stat distributiue immobiliter: & in secun-
da mobiliter. & hoc q̄ abijctur si necessario. Est si
dicitur. secundum hoc oportet concedere q̄ duo
signa simul coniuncta faciūt vel habent vim im-
mobiliterā quam nullum per se haberet. pater
de li tñ. & si non exclusiua assignata. Cū
sic dicitur concedendo totum. quia dicitur duo ter-
mini in voce sic positi in tali ordine subordinan-
tur vni actui mentali immobilitati. vbi distim post-
tū vel aliquo ordine non subordinantur illi actui: s̄
alteri. In mēte vero est hoc ex libertate hoīs por-
tis cōponere vel distingere ad libitū sciendo actus
supra multitudinē totam vel in ptes eius.

Am opus quod a me tanto tempore
petebatis accuratissimi inuenes ad opta-
tū finem peruenit: quo si quid electuz
aut prestātia dignū effectū illō totū alit
fimo deo cumulatiuē tribuatis: si quid rade. vñ
indigentis sprudenter ingessū id mihi oneris totū im-
ponite. quāquā & humanitatis mee nō nihil igno-
scere ante perspexerī quā frequens calculatiōuz
posterorū vt in qz pbilosophie: nec non metha-
phisice ac theologie lectō adeo vehemētē ab hoc
pposito diuertebāt: deū testor & homines. ac oēs
vos conscios habeā: vt aliquid oculi bis tempo-
ribus nact⁹ eē poterit. Admā tamē istā finitū
precibus vestris aliquid etiā illaboratū cōferre:
q̄ vel arrogantiē in more vel vestri negligētia re-
prebendi. verum si quid aduersus orthodoxe eccle-
sie instituta quo quo p̄scriptū illud totū reputo irri-
tum et inane. Cum me sacrosanctē ecclesie corre-
ctioni subiectum esse cōstiter.

Ad laudē eius que pudicissimē misdo edidit
um nostrū salvatorē. Explicunt dubia edita per
reuerēdū magistrum p̄stantū pergulē cōnecta
per fratrem p̄stantū capania de cberio. que ille
cuius disponsitōi oēs nos subiecti sumus. sui gratia
& bōitate opte & beate regere & cōseruare dignet.
L. aus deo.

Obligaciones Strodi

Incipiunt obligaciones strodi.

Redargutū dicitur
m⁹ re
spondentē q̄ solius argu-
mentatiōis vt rure respe-
ctu ppōnis alicuius nisi
onem suā priorē variare
cogitur. & sic vt talis vel

curpiter obmutescere cogat vel magis &
magis absurde de labendo confussionis an-
gustias nullatenus poterit euitare. qz ve-
lut in manu fortioris detrusus ad imum
sue deridende temeritatis patif subliga-
ri: nec non licet inuite vultus merore p-
sente triumphū partis aduerse. robur clē-
tale i huiusmodi duello negare non aude-
t dominātī. Ad huiusmodi ergo scolastice
militie victoriam obtinendā prius exercē-
dus diligenter tirunculus ē i preludis dimi-
candi. cum cuiuslibet opis obrūstas exer-
citiū pmolitur: virib⁹ nāqz pp̄ns arte co-
pulata vincere solita robustitate cōfusus
quoslibz aduersarios aggredi vel vicere si
formidat. Dicit enim vegetius de arte
militari. nemo facere meruit qd didicisse
bene confidit: & non imerito militares ac-
tus scolastici poterunt appellari: cū velut
in armorum conflictibus vices gerit argu-
ens insultantis euerloqz modo respōdes
vices peragit defendētis. Exercendus
est igitur scientie bonus tirunculus in arte
obligatoriā: qua docetur arguens incantū
vel icit cūnspectū respondentem ad metaz
vel incontentiens ducere manifestum: vñ
fit vt ipa lucida veritas idagatur: & docef
conuenienter respondere: scilicet conce-
dere concedendum: & negare negandum:
& etiam quando vel que propositio debet
concedi vel negari. quo fit: vt i quibet scia
sermocinali per artem obligatoriā veri-
tas docetur illesa p̄seruari. Primo ergo
describendi sunt termini ad ppositum sic.

Obligatio ē enūci-
atio enū-
ciatio
consentit se respondens
esse obligatus vel se debe-
re respondere: qualiterqz
penes vsum communiter
disputantium per notam

exigitur precedentem: & multiplices sunt
tales note precedentes vt sunt pono: impo-
no: depono: certifico: vel suppono. Quali-
ter enim differunt patet: solemus enim cō-
muniter ly pono vel huiusmodi alicui pro-
positioni preponere: vt cum dicitur pono
tibi istam. tu curris: ad temptandum si ve-
lit respondens sustinere istam. tu curris.
Decedō quando sibi pponeretur & quilibz
sequens ad illam. & precauere sibi ne vale-
at arguens ipsum deducere ad aliquod
manis inconueniens concedendum q̄ sit
illa. quā si velit respondens sustinere de-
bet respondere admitto. vel consimile. itn
q̄ admittere casum in positione non est
nisi signum future cōcessionis casus cum
proponetur. Et tunc talis enūciatio to-
ta cum ly pono precedente debet dici po-
sitiō: sed totum qd remanet de p̄posito
positionis dicitur casus: & positum. vt illa.
tu curris in illa positione. pono tibi illam
tu curris &c.

Impositio non variatur a pos-
sitione nisi in eo q̄ illo
signo specialiter vtimur i obligatiōib⁹ de
significationibus complexorum vel inco-
plexorum variandis vel in significationi-
bus nouiter instituentis vt cum dicimus
imponatur q̄ ly homo significet asinum:
vel ista tu es asinus significet deum esse:
vel huiusmodi. de qua specialiter sequēt
bus dicit. Ly depono ē nota temptadi
si velit respondens depositas sibi ppōne
negare cū sibi ppōetur & quibet sibi ante
vt cum deponitur alicui homo currit ad

Obligaciones

mittit. promittit per istam responsionem qd negabit illam. hō currit qd libz ans ad istā cū pponetur. 7 hec depositio est spes obligationis uelut opposita pōit rē.

Sed certificatio fit cōiter p verbū sub iunctiui modi vt cū dicitur. flet. oppo^m nūc ante vel trāseat. a. pūc^m. b. lineā vel aliteret. for. sic vel sic. 7 soler talis certifi- ficatio reputari vel sustineri vt positio. dū nō sit altera spes obligationis tā dūca in dū. Quādo sit pōit aliq^m pōd repugnās certi- ficationi sustinet positio 7 conceditur obli- gatio certificationis.

Sed utitur tali termino suppono dīspu- tando nō solū vt suppositā pponēs sustineat rīdēs. xcedēdo sicut xcedit. ali- qd cōtingēs. s. sicut neciū vel vez d se no- tu. Et ex istis descriptiōib⁹ terminoz po- terit sciri qd sit positio. positio. depositio. certificatio. 7 suppositio. **Secūdo nota^m** ē qd ipso obligatiōis durat ab istāti q^o casus admittit. quousqz dicat opponēs cedat se- pū obligatiōis. vel aliqd tale. vel se trāffe- rat ad dīspūtiōnē falsā mā vī penit⁹ dūmit- tēt dīspūtiōnē. **Tertio nota^m** ē qd pro- pō pūmens dī q^o segt⁹ vel repugnāt positio. xcedēdo vel xcessis. s. impūnes dī q^o nec segt⁹ nec repugnāt. exēplū pmi. vt isti. tu curris. sicut tales pponēs pūnēs. tu mone- ris. tu sedēs. s. rēy pponēs. tu es hō. 7 ba- cū. sicut. quāto dicitur. ipūnēs. **Quar- to nota^m** qd negat⁹ dī ppositio qd ē dignū negat. xcedēdo qd ē dignū cōcedit. dubitā- dū qd ē dignū dubitari. s. qd dī pōd cōce- dit vel dubitari vel negari parebit i suppo- s⁹ 7 in regulis infra ponendis.

Resupponenda

Resupponenda sunt aliq^m qd oē pōte scitū eē talē repugnās alicui positio vel admissio cū pōit ē a te ad- mittēdū. 7 solū nō tale pōit. 7 pp tale po- sītū vel admissū nō ē aliq^m ipote xcedē^m. dī

n. negari pōd ipōte qūscūqz pōit seu pōit. **2°** suppo ē qd oē scitū eē pōitū 7 bñ admissū i tpe pōnis sub debita forma ppositū ē xcedēdū. 7 qd libz sequēs ex illo 7 qd libz repugnās illi ē negādū. **Tertio** suppositio ē qd ad oēs pponēs ipūnētē rīdē dū ē s. sicut qūratē nō sit scitū eē va xcedēda nō sit scitū esse falsā. neganda. si dubia dubi- tāda. **4°** suppositio est. qd extra tps obli- gatiōis rei veritas ē fatēda. qz cū qd xcedit falsū 7 negat vez nō obligat⁹ male rīdēt. iō extra tps obligatiōis fatēdū ē. sicut nō debet infra. nō qūrat ab opponēte. **Quinta** suppo ē qd oēs rīssiones s. rētorquēde ad idē istās infra tps obligatiōis. i. rīssiones s. oādē cōtinuē p eodē istāti q casus ē positū q suppo maxie fundat sup pūte rīssionē. i. qū rīdēs dīc admittit 7 p^o ea xcedo. vide^m ē. n. i. pncipio q rīdēt tā bñ q nō opteat coartari vt alic⁹ argumētū variare rīssioez.

Ex istis inferri pnt qdā regule p mo- dū xlonū. p q nō segt. tu xcedis falsū scitū a te eē falsū. vt tu negas. vez scitū a te eē vez. vt tu xcedit dū scitū a te eē dubiū. q tu male rīdēs. **Solem⁹** n. cōiter falsos casus ponere. vt dīscat pūter rīdēre i vno casu cōsimilī. q cū sit pōis ad mittēdus ē p pma supponē. 7 cū ppositū debite cōcedit p scōdaz q fundat sup admissi- onis officiū. vt pū dīctū ē. vñ p q aliqū xcedēs falsus qū rīdēt s. 3 reglas i ista arte pōitaz 7 nō male. **Nota^m** ē et q nō fatū dī concedi illō bñ admissū falsū. s. qd libz qd ex illo segt. vt dicit scūda suppositio. cum cūscūqz pūte scite eē bone si ans ē con- cedēdū 7 pū ē cōcedēdū. 7 si pū ē negan- dū 7 antecēdēs similī. sup quā regulam fundatur talis regula. Omne sequens ex positio 7 bene admissio cum bene concessio vel cōcessio vel opposito bene negati vel oppositis bñ negatoz cū pponit est xcedē- dū. 7 si qd ē talib⁹ repugnās illō ē negādū. **Secūda conclusio.** nō est incōueniēcia

Strodi

respondētē xcedere se male rīdēre qūqz. vt negare se bñ rīdēre. **1^a** ista patet ex pōit. qz nō ē incōueniēs xcedere falsū pūgēs dū mō segt ex positio rē. Sed qua rōne nō ē incō- ueniēs de vno falso. pūgētī eadē rōne nec dālo: q cū talis. tu male rīdēs. sit falsū cō- tigēs. nō ē incōueniēs s. bñ ueniēs cōcede- re illā dū sequit⁹ ex positio rē. sicut dicit⁹ i alla xclusionē. **Ad hoc. n. qd** debeat cōcludi vt sit incōueniēs te male rīdēre vt cōcede- re falsū vt negare vez. os accipere q si sō obligat⁹ sine q illō sit ipūnēs vñ maximū incōueniēs ē extra tps obligatiōis cōcedēt q infra tps male rīdēt. cum sit extra tps obligatiōis rei veritas fatēda p qūta sup- positio. **Ex his** sequitur talēs modos ar- guendi tenere in hac materia scilicet tit cō- cedis falsum scitū a te esse falsum. non se- quens ex tibi positio rē. vel negas verum scitū a te esse verum. vel dubium non repugnans rē. ergo male respondes. Ser- uet igitur pro principio quasi potissimo in hac arte. omne scitū esse verum non re- pugnās est xcedendū. 7 omne scitū esse fal- sum non sequens est negandū. 7 scitū esse dubiū. 7 ipertinens est dubitandū. vt dice- bat⁹ i vitima descriptiōe. **3^a** conclusio. qd cōpositū possibile repugnāt positio. os admittit. 7 cū proponit concedi debet. sed positio proposita negari debz. qz admissio- nis officiū sicut est pūis dīctum. est signū futare cōcessionis cū proponitur q admit- tit. tenet ē per secundaz suppositionem. 7 per primam cōclusionē. obligat. n. respon- dens ad cōcedendū positā sibi proponem. s. non ad positionez. sed vt cōstat. conueni- entius cōcedit illud ad qd pūit se rīdēs eē obligatū q q tali repugnāt. q cōuē- nē xcedere s. bñ admissus 7 negare po- sitionem dū sibi repugnāt. **Itē** si negan- d⁹ eēt talis casus cū positū repugnet po- sītōi. vt grā exēplū. cū pōit q nihil ē tibi positū 7 hō. segt⁹ q tal casus nō ab ali- quo admittit. tu si es. te ipō dīmfato vel q

ois homo dormit vel bibit vel tacet. vel q tu sis. 7 ego nō sim. vt q nīllā ppō polis cōtigēs vt falsa proferatur. **Costat. n. qd** qlibz talū repugnāt positioi tali. s. pono ti bi illā. tu dormis demāndo te. **Ex qd⁹** p q tales casus negare nō ē nisi fuga mise- roz nesciētū b⁹ artis vigozē qm cū qd ad mittit istā. nihil ē tibi positū. q sit a. tenet negat q. a. sit tibi positū. cū sit expūse ipu- gnās. Et si dī q rei vitas ē q. a. ē tibi po- sītū cōcedit. s. nō iō segt. a. eē cōcedēdum vt p q ex pūa cōclusionē. sicut positio q ego curro negare istā si proponeret ego sedeo. 7 si tū eēt vez. nō. n. eēt mai⁹ incōueniēs. b. pūgēs vez negare q ipz falsū pūgēs. s. ipz positū xcedere. nec mirādū ē si falsū xcedat. 7 vez negat cū casus pncipalis ad- missus sit falsus manifeste vt p q pro maio- ri pte rē. **Quarta cōclusio** 7 vitima ē tal- q i rīdēdo i arte obligatiōis ē ordo maxie artēdē⁹. ordīne nāqz tali cū pponitur hec propō. rex sedet. 7 forte cōcedēda vel dubi- tāda. q si in casu alio ordīe pponeretur eēt negādā. exēplū s. sit p cōclusionē 7 pbatōe ponat q ois hō sedet. deinde proponatur rex sedet ē dubitāda. qz dubia 7 impūnes qz nō sequit⁹. ois hō sedet. g rex sedet. ponat⁹. n. q null⁹ rex sit. tūc i casu eāno verus 7 consequēs. Et cū pponit alio ordīe forte ē xcedēda qz segt⁹ ex positio 7 bñ admissio. illa rex ē hōmo. Sicut ē de ista tu curris. si ponat ois hōmo currit admittit. 7 cū ppo- nit illa vel sibi similī voce vt i scripto con- cedit. Si tūc statim pponit tu es hōmo cō- cedit. si tūc pponit tu curris. concedit p primā cōclusionē. qz ipa sequitur ex pos- ito cū bñ admissio 7 cōcessio. s. tu es hōmo si- cut p q. nā segt⁹ ois hōmo currit tu es hō- mo. g tu curris. Aliter sic potest ordo varia- ri cedat tps pūm 7 ponatur de nouo casus. s. q ois hōmo currit. admittitur. qz possibi- lis vt pū dīctū ē. deinde proponatur eadē. conceditur. deinde proponatur imēdiate postpositū tu curris. 7 cōstat q illa ē falsa 7

Obligaciones

non sequens ex aliquo ad huc concessio: g
neganda: nō. n. seqt. ois bō currit g tu cur
ris. vt pz i tractatu pcedēti caplo tertio. de
inde postq; negat illa. tu curris. si pponat
illa r tu es bō: negat: q; repugnās posito cū
opposito bñ negati. s. illi. tu curris. Suma
tur. n. oppositū ei. s. tu nō curris: r iugatur
et copulatiue cū posito. s. ois bō currit. r cū
illa tu es bō. r pz ee copulatiua ipolez r fal
sam: vt q; ois bō currit r tu nō es bō: r q; non
curris. si pponat ergo i illo ordine: illa tu nō
es bō. cedit: q; ipa seqt ex posito. cū oppo
sito bñ negati: r seqt. ois bō currit: tu nō cur
ris: g tu nō es bō. s. illogism⁹. Et barocho in
quo maior ē positi r minor ē oppositi bñ
negati. s. illi. tu curris: r conclusio seqt ex illis
g ē cōcedēda p pma conclusionem.

Arguitur iam con
tra qdaz
supi⁹ dicta p oppōnes alio
rū pōnit. n. i cōclusiōe p
ma q; oē sequēs ex posito
cū bñ cōcesso. vel cōcessis
est cōcedēdū: s. cōtra. ponatur sicut est po
siti i declaratione quare conclusionis q;
ois bō currit. admittitur. deide pponat ea
dem cōcedatur. Deide pponatur tu es bō.
cōcedatur: q; verū nō regnās. Deinde p
pōit. tu curris. si negat scōz opionē negatur
sequēs ex posito r bene cōcesso. qd ē r regu
lam. r sic male rīdes: si cōcedatur. s. illa. tu
curris ē scita a te ee falsa r nō sequēs ex. tu
bi posito: ergo ipa ē a te negāda: pz nā per
vltimam descriptionem r secundam sup
pōnē. Rñdet ergo q; nō solum capif sequēs
i locis p̄dictis p sequētib⁹ ex posito solū s;
p p̄ste r. posito r bñ admissio cū bñ cōces
so vel cōcessis. vt dicebat i p̄ia p̄ne. Sed
p̄ copulatiua facta ex posito r bñ cōcesso vt
cōcessis ē negāda p̄ talī casu: g nihil ē cōcedē
dūz qd seqt. ex tali copulatiua plus q; si se
q̄t ex illa. tu es asin⁹. nā satis pz. r q̄s ar
guif. nā cū p̄rio pōitur r admittitur q; ois
bō currit: r imediate postpōat illa copula
tiua. ois bō currit r tu es bō. stat q; illa sit

negāda cū sit scita ee falsa r nō sequēs. n. n.
seqt. ois bō currit: g ois bō currit. r tres bō.
r illa copulatiua scit i rei veritate ee falsa: q;
scit q; ē facta ex posito falso r iptinēti vero
r sic rē scit vna ei⁹ p̄te ee falsam. s. po. g rē.
C. Per talē g ordinez pponēdi putauerūt
se mlti velut. ienitabilr ex regul oib⁹ dmo
strare q; copulatiua est negāda sic iā. p̄pōe
bat: cui⁹ tū q̄z ps ee cōcedēda. Et p̄stī cō
cedūt dīstīctiua oppositā tali copulatiue ne
gātes q̄z ei⁹ p̄te qd mediū n̄ pauci sopbi
ste sūt aiosi facti ad admittē: tales casus:
oē stans i ista domo ē asin⁹ r cū bō cū p̄pōi
tur. tu stas i ista domo. cōcedūt: s. cū cōcedif
ex illis q; tu es asin⁹ cōcedūt nāz: r negant
aīz: r q̄n q̄riur p q̄ pte dicūt nec p̄ maio
ri nec p̄ mioriz: s. p̄ tota copulatiua q̄ ē aīz:
ex illis p̄posita: quā dicūt ee falsa r iptinen
tē: cū sit ex posito falso r iptinēti vō: sic p̄
dicebat: licz ergo mō a multis sustineat il
la via: merito tū sopbistica poterit appella
ri cū sit appēs valida. s. n. valz. g rē. C. Pi
mo nāq; cū cōcedūt tales p̄pōnes. s. oē stās
i ista domo ē asin⁹. tu es stās i ista domo: cō
stat q; p̄missē cōcedūt ad illā. tu es asinus: g
male. C. Sz forte dī q; n̄ sūt p̄missē nisi cō
iūgāt mediāte copla dīstīctiōis. Istō n̄ vs: q;
ille due p̄pōnes repugnant tā bñ sic illē. tu
curris r tu stas: cū ex vna seqt oppo. alte
ri. nā seqt tu stas: g bō stat. r g nō oē stās ē
asin⁹: vt g stet oppo. n̄ntis cū aīte r sic ba
bebit ipo sis copulatiua. s. q; oē stās ē asin⁹ r
bō stat ex q; copulatiua seqt q; bō ē asin⁹ in
dary. C. Itē redeam⁹ ad p̄m casū r p̄bat q;
sz illā viā seqt. ei⁹ oppo. p̄oat. n. q; ois bō
currit. admittit. deide p̄oat. eadē: cōcedif:
deide p̄pōat: tu es bō: cōcedif. deide tu cur
ris: q; cōcedif: sz illā viā negat: q; scitū ee
falsū n̄ sequēs ex posito. C. Sz r. tūc p̄ba
tur eius oppo. s. tu nō curris: cōcedif. tūc sic
tu nō curris r tu es bō: g nō ois homo currit.
Quic ē totū aīz cōcedē: g r nō. C. Sz for
te negat aīz p̄ tota coplātiua: s. illa copla
tiua est vera r i pertinens scita a te ee vera:
ergo fm istam viam deberet concedi. nā

Strodi

patet. s. r antecedēs: cūz sit ei⁹ vtraq; ps
vera r illa significat p̄se vt pres ei⁹. g illa
copulatiua ē vera. vel qd aīz sit verū sup
pōit r vix poterit euadere. C. Et si dī q; sz
illa copulatiua nō repugnat posito. tū repu
gnat posito cū cōcesso. s. illi. ois bō currit: r
tu es bō: cōtra. tūc stat appetitōueniēs n̄
sio: q; cōsequēter p̄is fuisset illa. tu curris.
concedēda. quia seqtur ex posito cū bene
concesso et illa tu nō curris. negāda velut
repugnās rē. C. Cōsimiliter poterit argui
cōtra rīdētes sic. cū postpositū cōcedūt ta
lē. tu es bō cū p̄pōnitur: et negat talē copu
latiue: ois bō currit. r tu es bō. r q̄n tūc p̄pō
nitur dīstīctiua opposita sibi. s. illa. n̄ ois bō
currit. vel tu nō es bō. concedūt. q; vera r i
pertinēs: sicut dicit bec responsio: tūc cū il
lo vero r i pertinēti iūgo vnū verū cōcessū
s. tu es bō: pz q; bec copulatiua sit vera n̄ re
pugnās ex qua cōcludif oppositū positi p
talē modū. nō ois bō currit. vel tu nō es bō.
sed tu es bō: g nō ois bō currit. nā pz. r tota
dīstīctiua cū opposito vni⁹ p̄is sup alterā
p̄te: g nā bōa r aīz ē totū cōcedēdū a te. vt
p̄batū ē. g r nō: qd fuit oppo. casus: g rē.
Antichilatur. n. illi⁹ opionis refugū tribus
modis: p̄rio mō cū post verū r i pertinēs q;
ē altera ps cōcessa. negat copulatiua tāquā
falsa r iptinēs. cū n̄ repugnet casui nec ali
cui cōcesso p̄oat cū p̄cāu vt dūcaat ad p̄m i
nētiēs vt pz supi. s. oē istās ē asin⁹ vt alr cū
p̄oif casus talis polis p̄oat cū b q; illa p̄pō
posita: et q̄z e⁹ silis sit va r n̄ poterit postea
bñ rīdēdo negari talis copulatiua: q; sit ex
posito falso r iptinēti. vero. vt facili⁹ q̄ntū
q; p̄oif aliqs cāus p̄oat q; illa significet p̄i
se sicut ei⁹ rē rmi p̄cedūt vt i maiori p̄te ex
q; casus ē v⁹ vt cū p̄oif illa. ois bō currit: po
nat et q; tal. ois bō currit: significet adeq̄te
q; ois bō currit dūducta q̄cūq; significatiōe
secundaria. ex illo cāu seqt illā: ois bō cur
rit: ee verā.

Spinant alig cū regulis p̄ postis
cū ponit tal casus vel p̄i
mil. ois bō currit admittitur: deide cū p̄oif
imediate post: tu curris q; nō sit negāda:

sed concedenda. Et si arguit illa scit esse
falsa non sequēs: g negāda. negat aīz. r po
nūt q; duplex sit cōcedere. s. vocaliter p̄fe
rēdo tale signū cōcedo. r et mētalr. s. i mēte
p̄sentire alicui p̄pōni: r dīstīctire alicui p̄pō
ni ē mētalr negare: sic ipi dicūt. q; vltorius
supponūt q; oē qd scit ee vey mētalr assen
tit: sz nō sit illi p̄pōsitū. Si g i casu p̄posito
volūt q; i tu curris: seqt ex posito cū b bñ
cōcesso mētalr. s. i tu es bō. vñ cōcludūt illā
p̄ p̄mā p̄nez ee cōcedēda. nō. n. eis ee vide
tur maior rō: q̄re d; aliq; p̄pō cōcedi: que se
quif ex posito cū scito ee vero vel bñ cōces
so vocalr. q; q̄n seqt ex posito vel scito esse
vō vel bñ cōcesso mētalr. Sz q; ille mod⁹
arguēdi nō valeat sicut nec p̄oz arguif sic:
ponat sibi q; ois bō currit. admittit. deide
p̄ponit: tu nō es bō. si cōcedif. s. si p̄mo lo
co p̄ponit illa: tu es bō: ē cōcedēda: ergo sūt
oppositū. s. tu nō es bō ē negādū. C. Itē si
cōcedif illa: tu nō es bō. vt q; illa p̄o trāspo
nit vey ordinē rīdēdi. q; p̄mit⁹ i casu p̄ce
dēti cōcessit illā tu curris: imediate p̄positā
post positum: r illā imediate p̄positā negat
tu es bō: q; cōcedūt falsū r iptinēs: r negant
vey r iptinēs: cū p̄ponit imediate q; tu
nō es bō. C. Sz forte d. illa seqt ex posito cū
vno certo v̄l scito ee vō. vt cū illa negat tu
curris: g p̄ istā p̄onē illa tu nō es bō: foret cō
cedēda: p̄bat aīz. nā seqt ois bō currit tu
si curris: g tu nō es bō. sic pz q; h p̄o p̄ncipi⁹
p̄p̄is ānihilaf. Et seqt 3⁹ p̄o q; negat sup
pōnē p̄mā. s. oē pole ē admittēdū. modifia
tur. n. sic q; oē pole ē admittēdū. modifia
ē admittēdū. oīc. n. ita q; q̄n meta vel rē
dargutio ē rīdēti cōcedere se male rīdēre.
vñ p̄nter negat tal casus cū ponit q; aliqs
cōcedat ipole vel boiez ee asinū. vel duo d;
dictoria mutuo dīctētia. vel negat neciūz
vel aliq; bō. C. Sz arguif illa rīstionē p̄
mo q; n̄ maiore rōnē dēt i se q; reputat
i maxio ueniēt q; papa ee paup̄ mēdi⁹
vel vrozatus: quales casus fm nullam pe
ritū in arte sūt negādi: g pari rōnē nec p̄
cti. Itē minim⁹ sopbista sic rīdes si admit
teret q; vñ ē i decuplo doctoz q; fuit Arb

Stoteles et Plato sibi concluderet, nō dēdo in
pbilica vel i metaphisica vel in quacūq; sci
entia spāl. vii. vj. q. fundamentū istū optimo
nis ē totaliter malū. qz pūpōnū. ¶ Itē
ponat sic rati qz ois bō male rīdeat. si ne
gatur casus. contra ille casus est. possibilis
nec ex illo legi aliqđ icōueiēs respectu tui.
nō. n. sequit te male respōdere. cū nō vale
at talis. nō. ois bō male rīdet. qz tu male
respōdes. nā stat qz aīo sit verū. et nō falsū
cū hoc qz tu nō sis. qz te admittit. qz casus cō
cedit cū pponit. deinde pponitur illa. tu es
bō. Si negat. cedat tps et pbat qz ifra tu
negasti verū. et iptinēs. qz tu male respōdisti
Si cedis. pponit tu male rīdes. Si cōce
dit bī ppositū et positōis oppositū. qz se
quit ois bō male respōdet. tu es bō. ergo tu
male rīdes. ¶ Si negat. tu negas se qns
ex tibi posito. et cū bī cōcesso. qz tu male res
pōdes. nō. itz scdm illā viā. qz ipa nō valet.
¶ Itē ponat qz nulla obligatio tibi fiat. ad
mittat. et cedat cū pponit. deinde pponit
tu cōcedis illā. cedis. qz verū et iptinēs.
deinde pōit. hec ē falsa nulla obligatio tibi
fit. v. ē scra id ē verū vt stat si repugnās. qz
cōcedit. tūc sic tu cedis istā et ista ē falsa. qz
cedis falsū et nō es obligat. qz nulla obliga
tio tibi fit p casū. ergo tu male rīdes. mul
ti. n. sūt casus quos admittere v3 illa posi
tio ex qbus apte deducit qđ cedendum qz
ipse male respōdet vt p3 i sequētibz.

Dubitatur ergo an
ter circa
suppositōes et regulas pri
us datas. si tenet pma sup
positio. s. qz oē scitū eē pos
sibile ē admittendū. mō
nō repugnet alicui posito. vel nō fiat casus
opposit. Pono tibi oē possibile. Si negat
casus. qz oē possibile ē admittendū. s3 in illo
casu solū ponit possibile. qz ille casus est ad
mittendus. negat a te. qz male rīdes. mi
nor pbat. qz tibi ponit oē pole. ergo tibi
ponit possibile. nec tibi ponit aliqđ ipossi

bile sicut dicit supposito. qz solū tibi ponit
possibile. ¶ Si casus qz admittit. propono
tibi tu nō es bō. si negatur. qz hoc ē tibi posi
tū. qz p scōaz suppositōne hēc ē a te cōce
denda. pbat aīo. qz qz qd a me tibi fuit po
sitū fuit a te bī admittit. S3 oē possibile fu
it a me tibi posito. qz posui tibi oē possibile
sic constat. qz oē possibile fuit a te bī admis
sit. s3 illa ē possibil. qz fuit a te bī admittit. qz
cedēda. ¶ Si cedis. tūc pōit. tu es bō
si cedis. et cōcessa sūt duo dīctoria. qz ma
le. ¶ Si negas. qz eodes mō v3 argui sic de
alta. s. qz hec fuit a te bī admittit. qz cedē
da. ¶ Itē v3 forte dici qz illa nō fuit admis
sa. qz licet sit possibilis tū fuit repugnans.
¶ Sed cedat tps obligatiōis. Et arguit
sic. ifra tps non magis erat i rei veritate il
bi posita ista. tu nō es bō qz illa tu es bō. qz
nō erat vna illarū magis negāda qz alia. qz
repugnet posito. vel breui. qz ratione vna
fuit tibi posita ista et alia. et per oīs vtrūq;. et
sic admittebatur repugnās posito. qz male.
¶ Itē oīs ppo repugnat alicui et i casu nō
magis fiebat mētio de vna repugnatiū qz
de alia. similiter de nulla ppoē fiebat mē
tio specialis. qz nesciisti de quibz pponit
intēdebat opponēs. nec qz tibi posuit. qz qz
cūqz ppoē proposita infra casuz dubitan
da fuit illa. eo qz nesciisti an illa fuit tibi
posita. et sic cedenda. vel repugnās tibi po
sita. et sic negāda. ¶ Respōdet qz forte sic
vt illud argumentū petit. cū pponit illa.
tu nō es homo dubito istā et qz libet talē.
¶ Sed tu scis bī qz ppositio fuit tibi po
sita et sufficiēter cōsideras vt suppono de il
la. tu non es homo. qz scis an illa sit tibi po
sita. nō p3. et maior probatur. qz scis quā p
positōes admittit. nec aliqz admittit nisi
quā sciuisti tibi posita. qz scis qz fuit tibi pos
ta. minor supponit gra argumentū. et maior
pbat. qz scis qz admittit aliqū ppositio
nē. ergo ppositōne quā intellexisti vel quā
nō intellexisti. nō scdo modo. qz illō ē icōue
niēs admittere qz bō nō intelligat nec itel

lexit. qz tunc nesciret an admittat possibile
vel impossibile. ergo male. debet igit respō
des esse certus qz nullā ppositōne admit
tat nisi sit admittēda bī respondendo. Si
dicit qz admittit ppositōnem quā itelle
xisti. ergo aliqū intellexisti quā admittit
et quācūqz admittit sciuisti te admittere.
qz sciuisti que ppositio fuit a te admittit.

Dicatur ergo cū ponit tibi oē possi
bile nō repugnās non ad
mittendo. nec cedendo. nec negando. nec
dubitando. s3 sic. nō admitto casum et tibi
valet sicut si diceris non admitto qdlibet
possibile. ex quo nō debet inferri qd nego
qdlibz possibile. cuz foret illō maius icōue
niens. Si sit qz poneret tibi vtrūq; istorū
rex sedet. nullus rex sedet. nō debes conce
dere nec negare. qz si cōcederes. cederes
duo contradictoria. ergo male. similiter si
negares. negares duo contradictoria. qz male.
¶ S3 tūc ad arguitū sic. oē possibile ē ad
mittendū s3 solū ponit tibi possibile pōitū
casum. qz debes admittere qdponit tibi per
istū casū. vt negādo minorē. nullus. n. ē iste
casus. qz tunc aliqz ppositio foret ois pro
positio possibilis. et si proponit propono co
pulatū factā ex oibus ppossibilibz. Rā
deē vt prius qz nulla est talis. vel nulla sūt
ois ppossibilia. Sed oēs pponēs ppossibi
les diuisiue tenēdo. qz qz rōne iste forent cō
possibiles et sua dīctoria forent cōpossibi
lia. et tunc iste cum suis contradictorius nō fo
rent ppossibiles vt notum est.

Contra scdm suppositōnez ponat
ille casus vel illa ppositio
pono tibi ppositōne quā cogito. si admit
titur. ppono eadē. cedis. deinde pponit tu
es asinus. si negatur. cedat tps obligatio
nis. infra tps tu negasti illā tu es asin. qz fu
it a te admittit. ergo male et tra suppositio
nē secundā. illā nām scis esse bonam cui
antecedens in rei veritate est a te dubitan
dū. ergo eius sequēs nō est a te. negandū.
Si negatur qz admittit illaz. contra. tu ad

missi ppositōne quā cogitavi pro tunc
sed solum illam tunc cogitavi. ergo istā ad
missi. hec consequentia scitur a te esse bo
na. et eius antecedens vt prius est a te dubi
tandū. ergo et consequens nō est a te negan
dū. s3 tu negas. ergo tu male rīdes. ¶ Si
militer est arguendū si primo negatur ca
sus dicendo cedat tēpus obligatiōis. et argū
qz male negabat casus. qz ex tibi dubio fu
it illa. tu curris. que ē polis. ergo et. ¶ Itē
si primo dubitatur casus. cōtra. nihil quod
nō intelligis habes dubitare. s3 nō intelligis
casum tibi posito. qz nihil intelligis. nec ali
qualr intelligis per istum. qz nescis que ppo
vel qualis sit. ergo nō habes illum casū du
bitare. nō. ita tenet. et aīo pbat. qz non dubi
tas sic cē vel sic nō esse. quocūqz demonstra
to nisi pns nāliter cōprehēdas. et moueat
intellectus p sic esse vel sic fm medium. s3
intellectū sic moueri. et idē cōsiderare a quo
mouet ē sic intelligere. ergo nec dubitas
sic cē vel sic nisi quādo intelligis sic cē vel sic.
qd fuit pbandū. et assumptū multum p3. qz
non aliter videt qz itelligant pponēs. vel
itēdēs in aīa nisi qz ipis anima mouetur.
et percipit quibus mouetur. sed de ista mā
nō multū hic pnet. s3 alibi diffusū. pertra
ctatur. ¶ Et iō supponitur qz nulla ppo ē
dubitāda nisi que est itelligibilis cū ponit.
ergo pmo casus queritur de qua ppositio
ne forte cogito. qz nisi certificer si admittā
casum. sed tunc suppono qz bene scias que
est illa. et qz illa sit cōtingens ad vtrūlibet.

Et si negat ille casus. cōtra. qualitercūq;
ē possibile me certificare tibi qz scias tales
propōnem. deus est. per signa exteriora. si
est possibile te certificare per signa extērio
ra de qz propōne ego cogito. qd cū sit possi
bile ponatur qz tu sis bene certificatus mo
do meliori quo ego sciūero ppositōne qz
ego cogito et. et admittat. deinde pponit tibi
propositōnez quam cogito. si concedit.
dubitatur. vel negatur arguitur. vt prius.
vel si nō intelligatur. Ad casum. ergo cum

Obligaciones

mibi ponitur propositio qua cogitas. dico no admittedo illa. Et si of qd dico qz nescio q sit illa: tñ ponit q illa sit. Stingens ad vtz liber admittit illum fm casum: licet no admittat. ppō quaz cogitas nisi adducra me hōi certificatione. ¶ Et si arguit. 3. illa ē a te admittenda per pma suppositionē. cōcedo. nō vryez s3 sic sequēs. ex casu. ¶ Si querit tunc an admittit illū rñdeo q non admittit istā. nec respōdeo ad illā. Et si que rat quare. dico quia sic mibi placet rñde te. saltem nisi certificer aliter q̄ sim certificat. adhuc dico q libēter obligarer ad illam vt tecū cōferrem dū velles mibi proferre correspōdētē quā audirem. ¶ Et si dicatur pono tibi q ego proferam illaz vel tibi consimilem correspōdentem. admittitur. sed ad illam respondeo oīo sicut prius: t cum ponitur q sit. a. admittit q sit. a. nō tamen admittit. a. donec manifestet mibi quid sit. a. si tamen ponitur q scia quid. a. significet: rponatur mibi. a. cum prioribus circūstantiis non intelligo. a. cū proponat. ¶ Et si arguitur. 3. hoc est contra casuz q non intelligas. a. concedo. q hoc repugnat casu: quia licet non intelligo. a. nego tamē q non intelligo. a. Et licet bene falsuz sit q intelligo. a. illud tamen nō concedo qz vryez sed qz sequens: licet falsum.

Contra secundā particulam secundē de suppositionis. s. q. omne sequens ex posito rē. est concedendū arguitur sic demonstratis istis tribus hominib⁹ sedentibus. s. sor. platone t cicerone. t ponatur tibi illa. aliquis illorum currit admittitur. deinde proponatur eadē. concedit. deinde tibi proponatur. istum istorum currere est concedendum a te. demonstrato sor. te. negatur. quia falsum t impertinēs. deinde proponatur. illuz illorum currere est cōcedendum. demonstrato platone: negatur similiter. deinde proponat. istuz istozū currere est cōcedendū a te. demonstrato cice

rone. si concedit cedat tempus obligatōis t arguitur q non debuisses illā infra tempus concedere. quia de facto fuit falsa non sequens cum stet q aliquis illorum currat licet illorum quemlibet currere sit tibi dubium: vel tibi depositum. Ex quo patet q illa propositio. istuz istorum currere est cōcedendum a te. cum non sit sequens: ex aliquibus positis vel concessis in casu illo q ipsa ē negāda. ¶ Forte negatur ista infra casum cum pponitur vltimo q istum istozū currere est concedendum a te. sed tunc forte concluderetur ista vniuersalis. nullum illorum currere ē concedenduz a te velut sequens ex concessis singularibus sufficiēter enūeratis. ¶ Si cōceditur. contra: aliquē illorum currere est concedenduz a te. ergo nonnullū istorum currere est concedendū a te. t patet p̄tia. t antecedēs per secundā partem secundē suppositionis: qz q aliquis illoz currit est a te bene admissū sicut constat. ¶ Ex illo casu videtur q possit probari aliquam vniuersalem esse negandam cuius quilibet singularis est concedenda. vt illa. nullum istozū currere est concedendū a te: t aliquam particularem esse concedendā cuius quilibet singularis est negāda. etiā aliquam vniuersalem esse concedendam: t quamlibet eius singularem negandam. vt illaz. nullum istorum currere est negandum a te rē. ¶ Ad illud dicitur admittendo casum: t respondeo psequenter donec proponitur illa: nullum istozū currere est concedendum a te: dubitando: quia nescio an sumitur vt modalis: sic scilicet. q ly concedendum determinet totam compositio nem: vel sicut vniuersalis de inesse: in qua non sic determinat. Si pmo mō negat illa. quia significat q talis ppō vniuersalis. nullus istorum currit est concedenda a me: qd falsum est: nec tūc dicitur vniuersalis p̄babilis per istas singulares tibi dadas magis q̄ talis. oīs homo est aīal cōtingenter: que

Strodi

solet negari. sicut illa. nullus homo est aīal necessario. si tñ sumat vt vniuersalis de inesse conceditur. tunc enim tenetur in sensu diuiso. sed tunc cum proponitur q aliquis istorum currit. est cōcedendū a me rē. dubito p̄ter. si sumat modaliter: vt in sensu cōposito cōceditur. qz tūc sic significat q talis propositio est sic significans q aligs istozū currit. est cōcedendū a te. sic sumat in sensu diuiso: vt particularis de inesse. negat etiā tūc talis p̄tia. s. h. propositio. aligs istozū currit. est cōcedēda a te. que p̄tise sic significat. s. q. aliquis istozū currit. ergo q aligs illoz currit. est cōcedendū a te. oēs iste p̄clusiōes. patet accipiēdo vna i sensu cōposito: aliā i sensu diuiso. sic stat q credas oēs boīez currere. t tñ nō oēs boīez credas currere vt nulluz. ¶ Et cōsimiliter p̄ rñderi in infinitū. vt q aligs homo ē rome significat per. a. t tamen nullū hominē ēē rome. significat p. a. Si q oīs hō currit creditur. t q nullus hō currit credit. tñ a. cēvryez. intelligit a sor. t non tantū a. esse verum intelligit a sor. rē. ¶ Sed pōt adhuc taliter argui in eodē casu. quēlibet istozū currere est falsum. t nō sequens. ergo nullū istozū currere. est cōcedendum a te. p̄tia patet ex scda suppositione. aīs patet per sua singularia i ductine. ¶ Si similiter si cōcederet q aliquis illoz currat vel q aligs illozū currit: est cōcedendū a te. deī ille. sed quocūqz dato p̄baī. illud ē falsum. t nō sequens rē. ¶ Ad illud rñdet dubitando primaz p̄tia. s. q. quēlibet istozū currere est falsū t impertinēs. ergo nullū istozū currere est cōcedendū a te. scilicet. n. bene q aīs illi est vryez. s3 de p̄tite nescit an sumat modaliter. t tunc non valet cōsequentiā. s3 stat oppositum consequentiā cū aīte illa. s. talis propositio. quilibet istozū currit est falsa. t impertinēs licet talis nō sit cōcedenda. s. nullus istozū currit. stat. n. q. quēlibet illorum propositiōnū cōtrariāz sit neganda cui sit vna falsa. t impertinens. t alia licet vera ē repugnans. ¶ Si queritur contradictoriū

istius. s. nullum istorum currere est cōcedendum a te. dicitur q illā tenēdo modaliter: talis equiualeat vel sufficit pro suo contradictorio. nonnullum illorum currere est a te cōcedendū. q valet illaz. s. nulla talis propositio demonstrando illam. s. nullus istozū currit. eodēdem precise demonstrādo est. concedendum a te. que vera est. vt patet ex casu. ¶ Ad aliud cum petitur illa singularis. va ri pro qua conceditur. q aliquis illozū currit. potest vno modo dici sit fort. ille gratis argumēt. t sic stat q fort. sit ille. ¶ Et si dicatur p̄tra. q ille currit demonstrato fort. est falsa t impertinēs. sicut q ille currit. demonstrato platone. ergo non magis est vādus sortes pro corrente. q̄ plato. vel p̄tatione omnis: t sic quilibet illorum currit. qz od est falsū. ¶ Vel supponat oppositum in primo casu. s. q. non oīs homo currit. nec sortes. respondet ergo q non debet dici q sortes sit ille pro vero vt pro sequente. sed sic q illum currere. non repugnat. s3 bene stat cum toto casu: t cum dicitur. ergo cōsimiliter quēlibet illorum currere. stat cum casu: qd falsum ē quia aliquem illozū ponitur non currere in casu: t sic duo contradictoria starent cum casu simul quod est impossibile. ¶ Respondetur hic sicut prius dubitatur quemlibet illorum currere. stare cum casu. tenendo nanqz modaliter istam. videlicet talis propositio quilibet istozū currit. stat vel est compossibilis. cum casu q capitur pro eodem. t sic illa est neganda. t sua opposita concedenda. scilicet non quilibet illorum currit. stat casu. ¶ Si sumatur vt vniuersalis de modo cui casu conceditur sicut deducta fuit per casu singularia. t consequenter de illa. aliquem istorum nō currere ponitur in casu. t sic singularis. Posset etiā probabiliter dici cum petitur quis illorum currit: q adhuc nō est ille vādus donec forte p negationē vniuersum cōcederet tertiā vt si pponeret plato currit. negat. deinde p̄pōit. sor. currit. negat.

De obligationibus

Deinde cetero currit conceditur. qz sequit
et postea cum opposito bene negationum
Consimiliter ex alia parte stat vnter
falsi negari p nulla in singulari. Similiter
falsi negari qz qualibet singulares ne
gati. vt supposito qz sottes plato cicero sint
oēs homines r sedent pono tunc tibi q
ois homo currit. q debet tūc admitti r con
cedi. sed quelibet eius singularis debet ne
gari. postqz in negata est qlibet quasi repu
gnans negatur. s. qz ille sit oēs singulares
illi. vlt. hinc qz isti sit oēs boies. C. S. cō
tra. illud erat certificatum nec illa ps repu
gnant posito. qz oēs cōcedi p m descriptionē
certificationis patris dicta. C. Responde
tur qz lz non repugnat posito p. se. n. repu
gnat posito cū bñ admisso r concessio. qz suf
ficiat vt cesset illa certificatio. ille enīz repu
gnat formaliter. omnis bō currit. r for. non
currit. r plato nō currit. nec cicero currit. r
illi res sunt oēs boies qz.

Super illud qd dicebatur i suppo
sitione secūda. s. de scitu e e po
situm r. pono tibi alterū illoz. rex sedet r
nullus rex sedet. qz scias eē contradictoria in
ter se contradicentia. Sed dices forte hic
nō admittēdo qz nescitur de qua sit mētio
magis qz si diceret pono tibi aliqua pposi
tione. C. Sed qz p tūc nō esset talis casus
admittēdo si ponat qz scias vna illaz. rex
sedet r nullus rex sedet. qz sūt dictoria. qz
nō firmiter i tali casu de aliqua propositio
ne nec ille casus e admittēdo pono tibi qz
aliquo bō currit qz nō firmiter de isto
nec de illo. C. Item sit rei veritas qz nulla
propositio falsa sit. tunc pono tibi oēs propo
sitione. ille casus e admittēdo. qz illam ad
mittēdo nullū seqt incōueniēs ergo r sua
particularis eē admittēda qd fuit negatū.
C. Admittitur qz forte casus deinde ppo
situm admittitur. conceditur sedz secūda sup
positionem. deinde proponitur. rex sedet. s.
si conceditur vel negatur. cedat tempus. r
constat qz concessisti vel negasti infra tem

pus propositionem que fuit tibi dubia: nec
sciuiti an seqbatur an repugnabat tibi post
tō: ergo nulla fuit cā qre illam debuisti cō
cedere vel negare. Si tūc dubitat. illa. rex
sedet cū proponitur infra tempus. pponat
illa. nullus rex sedet. si cōcedit vel negatur
cōtra: dubitato vno cōtradictionis debe
ret aliud dubitari. sed scis illa eē cōtradi
ctoria per casum quoz dubitas vnu: ergo
a te fuit aliud dubitādū. C. Arguitur etiā
extra tempus qz male respōdebas infra. si
cū arguebatur de alia. dubitatur ergo for
te nullus rex. cū proponit. Sed contra. ce
dat tempus. tunc infra tempus vtrūqz illo
rū dubitasti r cōcessisti altez illoz. qz tunc
cōcessisti aliqz ppositionē quā dubitasti.
r iō male rīdisti p quita suppositionē: r mi
nor pbaf. qz concessisti ppositiones sine
casum tibi positus. sed nulla ppositio erat
tibi posita. vel nullus casus erat tibi posi
tus nisi altera illarum: ergo cōcessisti alte
ram illaz. Et illo casu vt eludi posse qz
cōcessisti aliqua pponē vel alterū illoz. r
si nullā ppositionē vel aliqua illarum
cōcessisti nec admittisti. r sic te concedeba
tur: r a me proponebatur aliqua ppositio
sed illa nō fuit a me posita nec a te conces
sa. C. Responderi qz poterit p m viā cōem
probabilē admittēdo casum p mū. deinde
inter vt petunt argumēta cōcedēdo cōclu
siones adductas. negat tūc qz dubitasti ppo
sitionem quam concessisti: qz tunc illa quam
cōcessisti fuit tūc qz dubitasti: qd negatur:
sicut nec sequit. promitto tibi denarium r
omnem denarium promitto for. qz promit
tō tibi denarium quē promitto for. vlti
iō dicitur qz illa nomina significatum: po
situm: intellectum: pmissum: vel sua ver
ba faciunt sensum compositū vel diuisus
respectu incomplexorum. vt ly bō signifi
cat hominē. vel iponitur ad significandus
dominē. r tū nullum hominē signifi
cat rē. sic de ly cōcedo dubito cum illi sūt
termini officiales. sicut alij. Vel posset dici

Strodi

tū ponitur alterum illoz qrendo qd illo
rum ponis. si oīca lateat te. dicam similr
lateat te quā admitto. s. si ponatur qz tu
bene scias que ponitur. respōdet dīcēdo
scias s. si quā admitto. sed tunc ad argu
mētū factū qz p rōne nō eē admittēdo
talī casus. homo currit. nisi limitatio fie
ret pro aliquo singulari. r sic de alijs casu
bus supi dicit. negat r. causa causa vi
uersitatis est qz non dicit i hac arte spēs
obligatiōis nisi sequat signū obligatiōis
vna perfecta propositio qz nō eē i pposi
to. sed i exēplis adductis dēpta positionis
nota in casibus remanet integra propositio
que est casus vel positum. ergo illi sunt
bene admittendi. sed casus ille nō. C. Ad
casum tū secundum cum ponitur qz nulla
propositio falsa sit. admittit. deinde cum po
nitur michi oīs ppo. dico qz non admitto si
cut dicebatur in primo casu huius capituli
li. Ponuntur enī mibi propositiones mul
te non coniuncte. cum constet mibi respō
denti plures esse propōnes veras ad quas
fm doctrinam Aristotelis sicut ad plures
propositiones non est danda vna respon
sio: sed plures responsiōes. C. Sed adhuc
posset ille casus sic fortificari. posito qz nul
la propositio falsa sit. r sint tātū tres ppo
sitiones vere. s. a. b. c. r sit. a. gratia argumē
ti vnum illoz. rex sedet vel nullus
rex sedet. qd in rei veritate sit tibi dubium
admittitur. deinde propono tibi. omnes p
positiones copulat iue. i. copulatiua facta z
ex. a. b. c. r si negatur casus. contra. ille ca
sus est scitus a te esse possibilis. vt supponi
tur. ergo admittendus. nec valet respōsio
prior. qz casus tibi positus est vna copula
tua. ergo vna sufficit responsio vel admis
sio. ergo rē. Si casus admittitur propo
no tibi. rex sedet. si negatur vel concedit
cedat tempus. tūc infra tempus illa fuit tibi
dubia nec sciuiti an illa fuit tibi posita vel
sequēs. ergo nulla fuit cā quare infra tempus
deuisses ipsā cōcedere vel negare. Si dubi

tatur infra tempus illa rex sedet pponatur
la. nullus rex sedet. et p qz ipa etiā sit dubi
tāda sicut e superius argutū. C. Sed qz oē
tibi positi et a te admitti est a te cōceden
dū r nō dubitādū. sed alterū illorum e du
lusmodi. qz rē. C. Dicit pōt di ei qz lz scitur
a me qd alterū illoz est michi positus nul
lū tamē illorū scitur a me eē positū: vnde
nō oportz qz aliqz illoz sit a me cōcedēdū.
sed si ponatur qz vnu illoz. scias esse tibi
positū. admittitur. deinde cū proponitur hoc
scis esse tibi positū rex sedet. negatur. deinde
cum proponitur hoc scis eē tibi positus de
monstrando illam. nullus rex sedet. conce
ditur tanquā sequēs. deinde cū proponitur
nullus rex sedet. dubitatur. Cōtra. tu scis qz il
la est tibi posita. qd oē tibi positū est vix
non repugnans. ergo scis illam eē veram si
repugnāt. ergo illa foret concedenda a te
et consequenter consequens vt sequens
tunc sic. illa est cōcedenda a te cū ponitur. r
illā dubitas cū tibi proponitur: ergo male
rīdes. cōceditur cōsequentia. tamē non rī
detur ad antecedēs donec proponitur: qz
si primo loco proponatur antecedens con
ceditur deinde consequēs. scilicet qz male
respōdeo non quia verum. qz in rei verita
te e falsū. sed qz sequēs. C. Si vero ppo
p mō p mō. s. tu male rīdes negat. vt falsus
nō sequēs: et consequēter negat mior illi
argumēti. s. qz dubitasti illā tāqz repugnan
tē posito cum opposito bene negati. licz igit
tū cōceditur infra tempus qz male respōdeo
vum sequitur non est incōueniēs: vt dice
batur in secunda conclusionē. quia extra
tempus volo semper negare qz male respō
debat infra. Posset tamen teneri contra
responsionem datam cū concedebatur qz
scia qz est michi positum alterum illoz. qz
nullum illoz scia: rē. quia ex illo sequitur
qz aliquod illoz esset: ergo illa duo sunt.
ergo contradictoria sūt. r ergo propositio
falsa est. qd est contra positum. C. Rīde
tur negando illam consequentiam p mō

Obligaciones

si ille due ppositioes, rex sedet, nullus rex sedet: sunt ergo cōtradictoria sunt. stat eni & sequitur q̄ utraq; illorū sit verus, & per cōsequens non sint cōtradictoria. Et si q̄ra tur que sint cōtradictoria istius, nullus rex sedet, dicitur q̄ nulla sicut sequitur ex casu q̄ nulla sunt cōtradictoria &c.

Mterius tra tertiā sup positionez pos set argui & obici p tales casus. primo sic, pono q̄ illa ppositio: tu curris: que sit. a. sit a te cōcedenda, admittit. deinde proponitur, tu curris, est a te cōcedendū. cedit q̄ positū. Sed cōtra, nullū falsum & impertinens est a te cōcedendum, sed tu curris, est falsus & impertinens, ergo tu curris, non est a te cōcedendum. maior pars, per tertiā suppositio nē, & minor arguit: q̄ illa sit falsa, tu curris, est manifestū: q̄ autē sit impertinens probatur, & primo q̄ illa, tu curris: nō repugnet posito notū ē, cū stet cuz posito simul q̄ tu curris, sit a te cōcedendū, licet tū tu nō curras, ergo non repugnat posito, & si repugnaret posito foret negandus per secundā suppositionem: q̄ est tra casum. Q̄ etia; illa, tu curris, non seq̄tur ex posito patet, q̄ non sequitur, tu curris, est a te cōcedendū, ergo tu curris, q̄ posito q̄ sed eas, cuz b̄ q̄ illa, tu curris foret tibi posita, & a te bene admitta, & in tempore positionis proposita cōstat per regulas antecedens esse verum, & consequens falsum, breuiter ergo patet cū ly, tu curris sit falsum: non sequens ex posito, q̄ ipsa sit neganda, & non concedenda, aliter sequitur q̄ aliquod falsum, & impertinens eēt concedendus q̄ immediate esset contra tertiā suppositionez. Respon deo admittendo casum, & concedēdo q̄ a. sit a me concedendum: & ad argumentū, a. est falsum, & impertinens: ergo a. non est a me concedendum, negatur antecedens: nō quia falsum: sed quia repugnat casui: q̄ a. sit falsus, & impertinens. Sed contra q̄

a. sit falsum constat: & similiter q̄ non sequitur, vt deductum fuit, ergo a. est falsum & impertinens: ceditur cōsequentiā, & negat a. Et si querit pro qua parte, non dicatur nec pro illa: nec pro ista: sed dicatur, opponenti: si vellet scire pro qua parte negatur q̄ proponat tibi vnam: & postea aliam: & bene p̄cipiet. Pro quo diligenter est notandum q̄ quando sic negatur: copulatiua composita ex duabus veris cōtingentibus: & impertinentibus: que est repugnans: respondens dicat q̄ nulla pars: illius copulatiue negat nisi proponit sic q̄ pars primo loco proposita, que cumq; sit, conceditur vt verum: & impertinens, & p̄ consequens pars secundo loco proposita est neganda: & per consequens eius oppositum est concedendum. Con similiter cuz conceditur disunctiua tanq; sequens cuius quelibet pars sit, falsa cōtingens & impertinens: pars primo loco proposita est neganda, & pars secundo loco proposita debet concedi: vt magis patebit in sequentibus: negat ergo in proposito q̄ illa, tu curris, est falsa: & q̄ illa sit impertinens: & si proponitur primo loco, illa est impertinens, cōceditur: vt verum & impertinens. Sed tūc negatur quasi repugnās q̄ illa sit falsa, illa nanque repugnat: q̄ tu curris, sit cōcedendum a te: & illa sit impertinens: & tamen q̄ illa sit falsa: sed si proponitur primo q̄ sit falsa antequam proponitur, q̄ sit impertinens: conceditur q̄ illa est falsa: & deinde negatur q̄ illa sit impertinens, & cum dicitur, tra, illa non sequitur ex tibi posito, negatur, & cum dicitur, q̄ non sequitur, tu curris, est a te concedendus, ergo tu curris, cōceditur q̄ illa consequentia non valet, & si proponit antecedens est tibi positum: cōceditur tanq; verū nullis adhuc concessis repugnās. Et si tūc vltra p̄cludit q̄ illō p̄ns, tu curris, non sequitur ex posito, negatur consequentia: quia nō sequitur, a. nō sequit ex hoc, & hoc est tibi positum, ergo a. non sequitur ex tibi posito, arguitur, n. ab inferio

Strodi

ri ad sum superius negatione preposita. Sed contra, illa non sequitur ex hoc tibi posito nec aliquid aliud est tibi positum, ergo nō sequit ex aliquo tibi posito, respondetur negando minore sicut repugnantez, licet ipsa sit vera, illa nāq; repugnant q̄ illa sit a me concedenda q̄ tamē est falsa nō sequens ex hoc tibi posito: nec ex aliquo alio. Et si queratur q̄s tibi posuit alium casum vel quis est iste casus qui est tibi positus, respōderi potest q̄ stat q̄ sit, b. vel sit illud, d. gratia argumenti: vel q̄ ille nō est dandus vt dicebat in solutione p̄mi sopbis matris capli precedentis. Sed posset casus taliter fortificari: ponendo q̄ illa tātuz tu curris sit a te concedenda q̄ sit tibi posita vel bene admissa vel huiusmodi, admittitur: deinde proponitur, tu curris est a te cōcedendum, conceditur: sed cōtra tu curris est falsum nō sequens vt prius ergo est negandū: & antecedens deducit vt in priori, s̄ in illo casu negat q̄ a. sit falsum quia repugnat manifeste. Si tamē in illo casu proponitur tu curris negatur, nam si concedit dicitur, cedat tps: & arguit q̄ male r̄ndisti: q̄ infra tps concessisti tale q̄ fuit in rei veritate falsum scitum esse falsuz non sequens, ergo male negatur: tu curris cuz proponit. Sed 3. tu negas illā, tu curris, & illa est a te concedenda, supponitur namq; q̄ vna talis sit quelibet talis, ergo male respōdes. Quic responderetur per moduz in precedenti casu dictum, s. concedendo consequentiā simpliciter, si tamen primo proponit consequens negatur: quia falsum & impertinens: & deinde negatur antecedens pro p̄ma parte quasi repugnans: licet in rei veritate sit vera: sed econuerso, si primo loco proponitur prima pars antecedentis, conceditur, deinde si proponitur secunda, conceditur, & cum proponitur tu male respōdes q̄ erat consequens, conceditur licet sit falsus: non quia verum sed sicut falsum: sequens tamen ex posito cuz bene admissio & oppo

sito bene negatorum, ergo &c. Alius casus contra tertiā sup positionez posset eēt talis: pono q̄ tu concedas primuz proponendum a me post illud positum, si negatur vt dubitatur, contra, ille casus est scitus a te esse possibilis: nec aliquis alter casus tibi positus repugnat illi, ergo per primam sup positionez est admittendus, poteris enim sicut constat concedere quamlibet propositi onem: que proponetur a me si est possibilis si casus est possibilis admittitur ergo, deinde proponitur, tu male respondes, si concedis: cedat tempus obligationis, & arguitur q̄ infra tempus concessisti falsum, non sequens, ergo male: non enim sequitur, tu cōcedis primuz proponendum a me, ergo male respondes. Similiter arguit si dubitatur, si negatur ergo q̄ male respondes, proponatur, hoc est primuz propositū a me post casum, conceditur quia verū nō repugnans, deinde arguitur sic, tu negas illam: & illa est primuz pposituz a me, ergo tu negas p̄mum propositum a me, & concedis primuz propositum a me per positum a me, ergo per casuz idē negas & cōcedis infra tempus obligationis, ergo tu male respōdes, q̄ erat negatum. Respondet ergo sicut prius donec sumitur q̄ tu negas illā, q̄ negat, sed tamē q̄ncūq; pponitur tibi illud ppositum primo, s. tu male respōdes, negatur, & nego q̄ nego illaz, q̄ repugnās, sed si proponitur, tu concedis illā, concedo q̄ concedo illam: quia illa sequitur ex posito cū bene cōcesso: vt sic, tu concedis p̄mūz propositum a me: sed hoc est primuz pposituz a me, ergo cōcedis illam. Et si dicitur tu negas propriū actuz dum proponitur infra tempus, negatur: quia dico q̄ cū cōcedo me dicere q̄ male respondeo nō nego p̄prium actuz: q̄ sequeret q̄ negarem illam tu male respondes, q̄ repugnat, sed si dicit, cedat tempus, & pponit, tu negasti infra tps actū p̄prium, cedit, nec ē cōueniens vt

Obligationes

patet ex secunda cōclusionē: sicut in tali so-
pōbilitate: pono tibi illam. tu non es: admit-
tis et cōcedis oē sequens ex illa. et negat oē
repugnās. Exemplus. si proponitur. et tu bñ
respondes. negatur. aliquid est tibi positū.
negatur. nihil est tibi positum. cōceditur.

C Similiter si proponitur tibi posui q tu
non es. negatur q posuisti mihi illam: ppo-
no aliquid. sequitur. vñ repugnat tibi posito
negatur. Et si queras quare negasti vel cō-
cessisti aliqđ illorum: vel qre admittis illā.
tu non es. Dicatur q nō est causa danda. s3
tunc cedat tempus. et tūc forte scies causas:
sicut si qris quare est. q tu nō es papa: vel
cardinalis: vel asin^o: vel aliqđ aliud: nō est
cā danda. sic in pposito cū sit in reueritate
qlibet talis neganda. tu concedis illam. tu
admittis illam: tu negas illam: dico q non
est cā illorum danda. **C** Sed extra. tūc pos-
set dici non est opus: vt cedat tps obligatio-
nis cum non sis obligatus: nec potest cede-
re tempus obligationis. tunc ergo non cuz
cessanerit sciam causam quare sic negas et
sic concedis. **C** Respondet cōcedēdo nō.
nec cōcessisti oppositū: sicut p3. vel facilius
cum querit quare negas illā tu non es vel
aliqđ tale: nō dicā ppter hoc q illud est re-
pugnans mihi posito. qz ex illa statim conclu-
di poterit oppositū casus. s. q tu es. seq̄ eni
tu cōcedis illā. qz sequēs. vel negas: qz repu-
gnās. ergo tu es. **C** Cū qris ergo qre conce-
dis illā: queras tu quare nō debeo cedere
C Et si dicat qz tu nō es: concedas totam
causā. vnde p3 circūspecto respōdētī nul-
lum accidere iconueniēs in hac arte.

Contra suppositionē quartā posset
istari per tale sopbilitate pono
tibi illa. tu curris. tādū precise donec p-
ponitur tibi aliquid negandū a te et non vñ
tra. admittitur. deinde pponitur: tu sedes.
si cōceditur. s. tu cōcedis repugnans posito
infra tempus. ergo male. añs patet. q illa re-
pugnet tibi posito patet: et q ad huc daret
repus obligationis arguitur. qz per casus tē

pus obligationis durat donec proponetur
aliquid negandum: sed ad huc non est pro-
positum aliquid negandū. ergo ad huc du-
rat tempus. si ergo negatur. illa propositio
tu sedes. cōtra. tu negas verum: et non es ob-
ligatus: ergo male respondes: cōsequētia
patet per quartam suppositionē. et añs pro-
batur: qz q illa tu sedes sit scita a te esse ve-
ra suppono cum toto casu gratia argumen-
ti. sed tunc q non sis obligatus ad illas sal-
tes. tu curris. arguitur. quia non durat vñ
teri^o obligatio respectu casus istius: qz quo-
usqz proponeretur aliquid negandū. sed
qz cito proponebatur tibi illa. tu sedes. pro-
ponebam tibi aliquid negandū. qz aliter
non negasses ipsam: vt patet. vel saltem tu
male respondisti ad illam negando. igitur
qz cito proponebatur illa non fuisti obliga-
tus cum illa. tu curris: nec cum aliquo alio
casu vt suppono. ergo tunc non eris obliga-
tus: qđ erat probandum. **C** Respondetur
admittendo casum: et concedendo illas. tu
sedes cum proponitur. Et cuz dicitur q su-
mus infra tempus obligationis. negatur. et
cum dicitur. contra. non ad huc proponeba-
tur aliquid negandum. negatur: imo dicit
q illa. tu sedes: cum proponitur fuit negan-
da vel saltem cum incepit illa proponi.

C Sed contra. illa tunc fuit neganda a te.
et cōcessisti illas negandam a te. et per conse-
quens tu male respondisti. Duic posset du-
pliciter responderi. Uno modo negando p-
maz consequētia: sicut forte negatur bec
consequētia. tu vidisti istum. et iste fuit pa-
pa: ergo vidisti papam. Pono q vidisses sor-
tez. quando fuit puer qui postea per quatu-
or annos primo fuisset papa effectus vel cō-
similiter de futuro: et dicitur consequenter
q ly negandum in consequente non suppo-
nit pro omni illo qđ fuit a te negandū in-
differenter in hoc tempore vel in illo. sed
pro negando. q fuit a te negandum pro il-
lo instanti pro quo concessisti illam. Sed
deberet ad concludendum sumi talis co-

Strodi

pulatiua. tunc fuit illud negandum a te et
tunc pro eodē instanti cōcessisti illud. qđ ne-
gatur. quia illud fuit negandū solum pro pri-
mo instanti sue plationis s3 cōcessisti illam
postqz erat integre prolata. vel aliter. nega-
tur vltima nō. quia licet cōcessi negādū.
nō tamē erat negandū a me pro tpe vel p-
instanti pro quo cōcessi. s3 pro pñti sicut di-
ctum est. si deberet ergo assumi ad conclu-
dendū q male respondebat. s. cōcessi illud
pro eodē instanti pro quo fuit negandū a
me. ergo male respondebam. s3 tunc nega-
tur antecedens vt prius.

Aliter argui posset extra eandē suppo-
sitionē sic. nam data supposi-
tione sequitur q admissio quocūqz falso cō-
tingenti foret qđlibet aliud falsus contingēs
et impertinens cōcedendū. vt admissio q
tu curris. cōsequenter foret cōcedendū q
tu es episcopus in ierico: vel fortissim^o bo-
minū. et sic quocūqz casu admissio foret con-
cedendū q tu male respondes. sine con-
cedis impossibile. qđ videt inconueniēs. cum
tale sit falsum et impertinens tali casui. s. tu
curris. s3 pbat conclusio sic. et pono tibi istā
tu curris. admittitur. deinde pponit eadē.
concedit. deinde pponitur. tu nō curris vt
tu es episcopus. si negatur. s. cedat tps: tūc
arguit q infra tps negasti vñ et imprinēs.
ergo male respōdisti: quia q illa disjuncti-
ua fuerit vera. patet. cū sit prima eius pars
vera. s. tu nō curris et ipsa tota disjunctiua
nō repugnat casui posito. nec alicui cōcesso.
stat. n. simul q tu curris et tamen q tu nō
curris vel tu es episcop^o. posito q tu fores
episcopus et q tu curras notus est vtranz
ptem illius copulatiue eē veraz. Concedit
ergo cū primo proponitur talis disjunctiua
tu nō curris vel tu es episcopus. deinde sic
arguit: tu non curris vel tu es episcopus. s3
tu curris. ergo tu es episcopus. concedit cō-
sequētia. et totum antecedens est cōcessū
de facto. ergo consequens cū proponitur. ē
concedendū. et sicut cōcedi poterit quocūqz

falsa vel cōtingens. sicut prius. disjunctio
illā cuz contradictorio positi sicut est argu-
tum resultat disjunctiua ppo vñ non repu-
gnans. ex qua tūc cū opposito vnus ptis q
est positus cōcluditur vna falsa contingēs
quocūqz detur. vñ manifeste liquet q nō
est inconueniens in fra tempus boies conce-
dere se male respōdere cuz illa sit sequens
ex concessis: vt in secunda cōclusionē fuit
ostensum. dicatur q quocūqz falso cōtin-
genti admissio bene stat aliqđ falsum cōtin-
gens licet impertinens fore concedendū.
quia licet tale sit impertinens posito conti-
nue foret prinens sequens ex posito cū be-
ne concessio. sicut posito q tu curris potest
quelibet falsa contingens in hoc casu fieri
sequens ex posito cum cōcessis et oppositis
bene negatorum: vt in illo casu forte esset
cum posito cōcedendū q papa bibit vel
dormit vt iam fuit demonstratum. Etiam
potest finaliter ex tali casu qđlibet tale cō-
cludi per talem modum. pono tibi illā. tu
curris. admittitur. pponit tibi illa. tu cur-
ris in anglia. negatur. quia falsa et imperti-
nens. deinde proponitur illa. tu curris i ali-
quo loco. conceditur vt sequens. deinde tu
curris in loco qui nō est in anglia nec in lo-
co in quo papa sedet sumendo locum pro
domo vel palatio vel campo vt b3. et patet
q bec est falsa et non sequens. deinde ppo-
nitur. tu curris in loco i quo papa sedet. cō-
ceditur q sequens. vnde conceditur q pa-
pa sedet. et similis debet concedi q papa bi-
bit pponendo illā. tu curris in loco qui nō
est in anglia nec vbi papa bibit vel in quo
papa nō dormit. qđ cū sit falsum nō sequēs
sic manifeste p3 intueti: negatur. deinde ppo-
nitur illa. tu curris in aliquo loco qui est in
anglia: vel in quo papa dormit: q debet cō-
cedi. tamē seq̄. tu curris. in aliquo loco. q
vel i illo loco q nō est in anglia nec in quo
papa sedet. vel in illo q est in anglia. vel in
illo in quo papa dormit. cuz cōceditur tūc
arguitur sic. tu curris. in aliquo loco qui est

Obligationes

In anglia vel in quo papa dormit sed non i loco qui est in anglia per concessum: ergo curris in loco in quo papa dormit. ergo papa dormit: q̄ erat probandum. ergo &c.

Itaq̄. quomō super suppo-
sitiones premias velur
quedam principia funda-
tur ars presens. cōtra qua-
rum quintam obycif per
talem casum. Pono tibi

istam. tu curris vel rex sedet. admittitur. de-
inde proponitur eadem. conceditur. deinde
de pponitur. rex sedet. dubitatur. quia du-
bium & impertinens. deinde proponitur. tu
curris. si cōcedis. cedat tempus. & arguitur
q̄ infra tempus tu concessisti falsum scitū
a te esse falsum non sequens ex aliquibus
concessis in casu sicut satis patet. ¶ Simi-
liter si dubitatur illa tu curris. si negatur:
ergo illa infra tempus. tu curris. tunc pro-
ponitur rex sedet. si concedis vel negas: fa-
cis contra quintam suppositionem cum in
prima responsione dubites istam. & ille no-
uissime responsiones sunt ad idem instans
omn̄ es retorquende. & sequit̄ iuxta predi-
ctā suppositionē tu cōcedis. & dubitas idē
infra tps: ergo male respōdes. vel sic pōt ar-
gul. cū negatur illa. tu curris. q̄ sequit̄ rex
sedet vel tu curris: sed nullus rex sedet: q̄
tu curris. illa n̄ scis a te eē bona & aīo ē
tibi dubiū. ergo n̄ est a te negādū: q̄
tu negas. q̄ male. cuz ergo admittitur illa
rex sedet. vel tu curris & cōcedit̄ & pponit̄
tūc rex sedet. si dubitatur. pponit̄ nullus
rex sedet & tu nō curris. illa copulatiua ē ne-
gāda. cū sit contradictoriū positi. negat̄ q̄
deinde cū pponitur. tu nō curris. cōcedit̄.
q̄ scitur eē verum non repugnans. deinde
cū proponitur nullus rex sedet & hāc debes
negare nunc. sicut prius dicebatur. & ideo
suum oppositum cōcedendum. ¶ Rūde
tur admittēdo casū. & cum proponitur rex
sedet. dicat̄ nescio vtr̄ rex sedeat an non.

& si dicitur. an concedis vel dubitas vel ne-
gas eā: dicas. proponas mihi quālibet illa-
rum sigilatim & scias bene: & si tu ne propo-
nif tu cōcedis eā. negat̄. tu negas eā negat̄.
& si tunc proponitur dubitas eā. concedit̄.
& si tunc proponitur dubitas eā. concedit̄.
sumēdo dubitare pro nescire vel besitare
an sit illa vera vel falsa: non tamē dubito:
illam sumēdo dubitare p̄ dubie responde-
re. sed tūc cū post negationem isti. tu cur-
ris. iterū proponitur illa. rex sedet. cōcedi-
tur. Sed s̄. iā variasti responsionē tuam.
ergo facis contra quintam suppositiones.
dicatur q̄ nō vario responsionem meā ad
illam. q̄ primo non respondebā ad ipam
Et si dicatur. s̄. respōdisti ad illā nesciēdo
illā & non concedēdo illam. dicatur q̄ non
respondebam ad illam. rex sedet. nescien-
do ipam. licet dixi nescio an rex sedeat vel
non. stat enim q̄ aliqua propositio est
proposita que ne q̄ est concedenda: neq̄
neganda: nec ēt dubitanda. supponendo
q̄ scire sit ita firmiter credere sine besita-
tione cum hoc q̄ ita sit ex parte rei sicut
cōmuniter capitur scire respectu cōingē-
tiū. v̄t dicit linconiensis sup p̄ posterioz. q̄
supposito. ponatur q̄ credas firmiter sine
besitatione q̄ rex sedet. admittitur. deinde
pponit̄ positi. conceditur. deinde pponit̄
rex sedet. si cōcedit̄ vel negat̄ s̄. cedat tps
& constat q̄ illa fuit dubia & impertinens: q̄
dubitāda infra tps: ergo non cōcedēda nec
negāda. si tunc dubitatur illa. rex sedet. p̄
ponit̄. tu scis q̄ rex sedet. illa v̄t patet ē fal-
sa & impertinēs ideo negāda. id negatur. S̄
cōtra. cedat tps & sumatur hec n̄. tu cre-
dis firmiter sine besitatione q̄ rex sedet.
& sic est q̄ iste rex sedet: ergo scis q̄ iste rex
sedet: demonstrando aliquē certum. v̄t ap-
pareat vigor n̄: & arguit̄ sic: hec n̄ sci-
ebatur infra tps esse bona cuius aīo fuit a
te dubitātm: q̄ & n̄ fuit a te negātm. q̄ n̄
negasti. q̄ male. Et q̄ aīo fuit a te dubitātm
arguit̄ sic. nā ip̄s a te nō fuit cōcedēdū v̄t
notum est. nec negandū: q̄ tūc fuisset aliq̄

Strodi

ei' de negāda. n̄ est falsus: q̄ nec prima
nec secunda quia fuit dubitāda. ergo nō
negāda. dici itaq̄ potest cum ponitur casus
admittitur. & cum proponitur rex sedet. nec
conceditur nec negatur. nec dubitatur: sed di-
cetur: credo tamen q̄ non vel credo q̄ sic
Aliter dicitur communiter i priori casu cū
proponitur tale dubiū: rex sedet. primo lo-
co dubitādo. sed post negationem secunde
partis conceditur. sed tunc quando allega-
tur in oppositum quinta suppositio. dicit̄
q̄ debet intelligi de concessione vel nega-
tione qua solum responsiones repugnant
mutuo respectu propositionis eius suppo-
sita. potest ergo responderi in casu secūdo
admittēdo casū: et dubitādo cū p̄pōit̄. rex
sedet. Et ad argumentum finaliter cū dicit̄
q̄ infra tempus fuit hec copulatiua dubitā-
da. s̄. tu credis &c. et rex sedet. negatur. sed di-
co q̄ illa fuit negāda: cuz fuerit falsa & sim-
pliciter repugnans sicut patz q̄ tu credis q̄
rex sedet. et tu nō scis q̄ rex sedet. ergo rex
non sedet vel nullus rex sedet. que oppōit̄
vni parti copulatiue predictē. Posset tamen
cautius persuaderi dicta siue premissa con-
clusio. s̄. q̄ aliqua propositio ē. que nec ē cō-
cedēda nec negāda. nec dubitāda cū p̄pōit̄
p̄ talē modū. v̄z ponēdo. q̄ sic credis de fa-
cto. s̄. post hoc credas firmiter q̄ rex sedet
pro aliquo tempore. et nescias tamen pro
certo an rex sedeat an nō: quo admissio rex
sedet cū tibi p̄pōit̄ n̄ ē cōcedēdū: q̄ falsa
n̄ sequens. nec negāda. q̄ nō erit a te scita eē
falsa nec repugnans. nec erit a te dubitan-
da. q̄ non erit dubia. ergo cōclusio. ¶ S̄
forte dicitur. q̄ tunc erit a te neganda.
quia repugnat huic casui. S̄ contra illud
nihil valet. quia tunc erat etiam negandū
q̄ tu nō credis &c. quia repugnat isti casui.
¶ Similiter patet q̄ multe propositiones
erunt concedende que repugnat casui pre-
senti. patet quia illius casus contradictori-
um erit a te concedendum. cum cessauerit

tempus obligationis. licet iam repugnet
casui: ergo illud non obstat. ideo patet istā
consequentiam non valere. vna pars ist̄
copulatiue est concedenda a te vel conces-
sa: & altera est tibi dubia: ergo tota copulati-
ua est dubitanda a te. & sicut dicebatur in
ultimo casu tractatus cōsequentiarum: li-
cet vtracq̄ pars foret mihi dubia & nlla p̄
alteri repugnaret. non sequitur totam co-
pulatiuam esse mihi dubiam. sicut est de il-
la copulatiua tu curris vel rex sedet & nul-
lus rex sedet. quia bene scitur ex illa sequi
falsum. s̄. me currere. scio. n̄. vnam partem
esse falsam licet nullā partem illius copu-
latiue sciam esse falsam &c.

Aliter potest sic argui. supposito q̄
illa duo sint contradictoria
scilicet rex sedet. & nullus rex sedet. que
scias esse contradictoria. pono q̄ omne
verum sciatur a te: & sit concedendum a
te & contra: admittitur. deinde proponit̄
idem casus: cōceditur. deinde proponitur.
rex sedet. si aliquo alio modo q̄ dubitādo
responderetur: cedat tempus. & arguitur. q̄ il-
la fuit dubitanda & nō dubitatur: ergo ma-
le respondebatur: sed hic potest dici q̄ illō
argumentum non valet: quia stat q̄ nullo
modo respondebatur ad istam: sed iungat̄
hec. s̄. respondebas ad istam: illi antecede-
ti. & sequitur conclusio: deinde cum propo-
nitur nullus rex sedet. dubitetur. & bene.
quia dubitato vno contradictorium de-
bet dubitari & reliquum: ¶ Sed contra.
vtrunq̄ illorum est tibi dubium: & alteruz
illorum est scitum a te: ergo scitum a te est
tibi dubiū. & sumat̄ scitū p̄ eo qd̄ est actu
scitum. Et rīdet sicut iā ultimo dubitan-
do vtrunq̄: & cum vlteri' capiat̄ illa. vtrūq̄
istorum ē tibi dubium. negat̄. & cū dicitur
primum illorum est tibi dubium. negat̄. s̄
conceditur q̄ scio q̄ illa est vera v̄t scio q̄
illa ē falsa. si tamen queritur an ipsa sit va-
v̄t falsa. dico sic p̄ solitū est respōderi quia

Obligaciones

non dicā ponec sigillatim pponas ambas ptes. s. scio q̄ ipa est vera v̄ scio q̄ ipa est falsa. q̄rū q̄cūq; p̄mo loco proponatur. negat. qz falsa 7 ipertinēs. 7 tūc cedit̄ secun da propo tāq; sequēs ex p̄posito cū opposito bene negati. Item i eodē casu potest sic oz do variari post excessum p̄mū statim pponat. tu dubitas q̄ rex sedet. si dubitet. contra sequit̄. q̄ tu scis q̄ rex sedet vel scis q̄ nullus rex sedet. ergo nō dubitas q̄ rex se det. n̄a parz cuz cōsequens sequat̄ ex vtra q̄ pte an̄tis vel istius disunctive. ḡ sequit̄ ex tota. 7 antecedens oduci poterit ex casu sicut p̄. Si conceditur illa. tu dubitas q̄ rex sedet. cōtra. sequitur. tu dubitas q̄ rex sedet. ergo non scis q̄ rex sedet. Et sequit̄. tu dubitas regem sedere: ergo non scis q̄ nullus rex sedet: que sunt duo contradictoria. 7 ergo aliquorum contradictoriorum nullum scis: ergo non omne verum scitur a te. qd̄ est contra casum. modo probatur il la cōsequentia. dubitas q̄ rex sedet: ergo si scis q̄ nullus rex sedet. quia ex opposito se quitur oppositum. qz sequitur. scis q̄ null⁹ rex sedet. ergo scis q̄ non est ita q̄ rex se det. 7 ergo nō dubitas q̄ rex se det. quia se quitur dubitas q̄ rex sedet: ergo dubitas ita esse q̄ rex sedet. cum scias istas proposi tiones conuerti. s. illa rex sedet 7 ita est q̄ rex sedz. nec staret siml. dubitas an ita sit q̄ rex sedet. 7 tamen bene scis q̄ est ita q̄ rex sedet. quod patet esse impossibile: quia illa. tu dubitas an ita sit q̄ rex sedet. valet illam copulatiuam. tu dubitas q̄ ita sit q̄ rex sedz. 7 dubitas q̄ non ita sit q̄ rex sedz. Si negatur in p̄ncipio cū proponitur. s. tu dubitas q̄ rex sedet. contra. cedat temp⁹. infra tēpus illud fuit verū 7 q̄ illud non repugnet casui arguitur sic. qz stetit cum toto casu q̄ sciuisses illam nullus rex se det significātem disunctive q̄ nullus rex sedet: vel q̄ deus est. 7 illa rex sedet. signi fiet oppositum copulatiue. 7 tunc notum est tales p̄nas nō valere. s. tu scis q̄ illa sūt

contradictoria inuicem contradicentia de monstratis p̄ioribus 7 scis vnum illorū: ergo nō dubitas an rex sedet. non valet. n. talis consequentia. tu scis illam propositio nem rex sedet. ergo scis q̄ rex sedet. sicut non sequitur. tu dubitas an rex sedet. ergo dubitas istā p̄positionē rex sedet. ¶ Re spondetur admittēdo casuz. 7 cum propo nitur. dubitas an rex sedet. conceditur. 7 si militer q̄ nullus rex sedet. 7 quando argu itur q̄ rex sedet 7 q̄ nullus rex sedet sūt cō tradictoria mutuo cōtradicentia: ergo ali quorum contradictoriorum neutrum scis. potest probabiliter negari minor. dicendo q̄ rex sedet 7 q̄ nullus rex sedet non sunt aliqd̄ nec aliqua nec aliquāliter. quia neu trum eorum est. tamen nō sit vtrūq; il lozum. 7 sic habent dicere negantes homi nē esse caprā esse 7 huiusmodi. ¶ Sz̄ alia est responsio sicut alias ponebatur gratia argumenti in cuiusdam sophismatis mei determinatione. 7 potest bec concedi q̄ homi nes esse asinum vel deum esse sunt oratio nes infinitiue. potest bec concedi q̄ rex sedet 7 q̄ nullus rex sedet sunt cōtradicto ria. 7 negare consequentiam factam sicut dictum erat. quia turpissimus est modus arguendi per fallaciam equiuocationis: si cut sic arguere potes facere talem oratio nem tu es asinus v̄ te esse asinum 7 q̄ tu es asinus vel te esse asinum. ergo possum facere te esse asinum: immo quod est plus dicitur q̄ non sequitur hominem esse asinum est oratio infinitiua. ergo hominem esse asinum est. sicut nec sequitur te curre re est falsum 7 impossibile: ergo currere ē. vulgariter solet negari talis consequentia cbimera est nomen. ergo cbimera est. vel cbimera est terminus: ergo cbimera est. Et sic videtur mihi esse probabile dictum q̄ non sequitur cbimeram esse est oratio i finitiui modi. ergo cbimerā esse est. Istud tamen supposui contra illos qui contra fal laciam equiuocationis putāt omnino illā

Strodi

positionem manem esse 7 improbabilem. unde indignabatur contra illi arguere. sz̄ forte fuerit excusati quia non respiciebat super rationem 7 solutionem. sed de illa ni hī plus ad presens.

Retereat pot obuci 3
 clausione
 prima cum tali casu. pono tibi illas. omnis homo cur rit. deinde proponatur ea dez. concedit. deinde cedat tēpus. deinde proponatur infra tēpus tali copulatiua. s. omnis hō currit. 7 tu es hō: si u it a te cōcedenda. si concedit. deinde ppo natur tūc sūt a te neganda. si negat. 7 illa fuit infra tēpus impertinēs falsa sicut con stat: ḡ fuit negāda a te. an̄s p̄z intuēti. sūt. n. rei veritas q̄ illa copulatiua fuisset infra tē pus in aīa. vel vbi nō est cura dicēi ideo for te negādo q̄ infra tēps illa copulatiua fuit a te cōcedēda. ¶ Sed vtra. infra tempus. illi⁹ copulatiue fuit a te cōcedēda q̄libz̄ siue vtraq; ps p̄ncipal. 7 solum tales duas ptes habet ex quarū p̄one significat primarie p̄cise adquate: ḡ infra tēpus fuit a te cōcedēda illa copulatiua. sequit̄. n. si illa copu latina fuit a te negāda ēt aliq; ps ei⁹ fuit ne gāda a te. vel sequit̄ pō a p̄ncipio iprobata. s. q̄ copulatiua ē negāda cui⁹ vtraq; ps ē cōcedēda. ¶ Confirmat. nāq; si copulatiua fuisset negāda vna ps ei⁹ repugnans p̄posito. cū op p̄posito hī negati. vt admissio q̄ oīs hō cur rit. 7 negato. q̄ omnis homo currit. 7 tu es homo. patet q̄ illa. tu es homo. repugnat p̄posito cum opposito illi⁹ copulatiue. vt sic. non omnis homo currit. vel tu non es ho mo. sed tu es homo: ergo non omnis homo currit. quia sequitur opposituz q̄ tu si es hō vt prius arguebatur. ¶ Dic respōderi po test dupliciter. vno modo. s. concedendo conclusionem illam. scilicet q̄ eadem pro p̄posito fuisset concedenda 7 negāda. siue q̄ illa copulatiua fuisset negāda. licet vtra q̄ eius pars fuisset concedenda. nec hoc

est in cōueniēs diuersis respectibus. i. ordi ni bus pponēdi. respectu nāq; quo talis copu latina fuisset pponibilis ante secūda partē suā primo fuit neganda: sed respectu quo fu it pponibilis post vtraq; pte prius sūt ppo sita fuit cōcedenda. sed sz̄ mō cōceditur illa nullo mō tamē debuisset rīdēs. rīdere cū p nitur copulatiua negādo eā. 7 postea cōce dēdo quēcūq; ps pponeretur. ēt in hoc di screpat positio illa a priori positioe. Et quē dāmō licet circūspectus: credidi h̄clusiōem illā quasi sic posse demonstrari. ¶ Sz̄ possz̄ aliter responderi admittēdo casū et cū pro ponit̄ infra tēpus talis copulatiua fuit con cedēda: negat. 7 sic de qualibz̄ eius pte. Sz̄ cōtra. illa. tu es hō fuit ipertinēs. 7 tunc ve ra. ergo tūc cōcedēda. negat. sequētia. qz oz addere q̄ fuit mibi p̄posita. q̄ tū non est verum. et sic intelligatur quod prius dice batur tā de negando q̄ de cōcedēdo: ista responsio fuit magis apparēs. sed aliā puto veriolem. eligas igitur. Sed per hoc videt̄ insufficiēter argutū prius contra positionē primam cum post negationē talis copula tiue ex opposita disunctiua cū hī admissio inferitur oppositū positū. quia potest respō dens negare illam copulatiua nō qz falsaz 7 impertinētē. sed qz repugnantēz sicut ar guebam. sed rīsiō. nō valet: qz concessisti istas tres partes illius copulatiue. ille par tes illius copulatiue repugnat̄ demāndo positum 7 bene admissum oppositum be ne negat: ergo cōcessisti repugnantem. er go male. Confirmatur consequentia. nam concessio q̄ tu curris in casu. 7 q̄ cōcederes in eodem q̄ omnis homo sedet. ¶ Etiam q̄ tu es homo. notum est q̄ tu male respō des: quia tu concessisti repugnantem. licet ex ipis nulla fiat copulatiua: ergo a pari in p̄posito cuz concederes q̄ omnis homo cur rit. 7 etiaz concederes q̄ tu es homo. 7 etiaz q̄ non curreres. Similiter concedis repu gnantia cum nullo mō poterit eē q̄ ille res sint simul vere sic p̄cise p̄marie signi.

obligationes

siendo. nā sequitur. ois homo currit. ergo tu curris. vel tu non es hō. & notū est qd ex oibus pib⁹ copulatiue legi copulatiua. qz dicit qd nō cōtra. in tali casu post tale possum. Cois homo currit. pponat. & tu es hō. si negatur. negat vtz & impertinēs posito. si cōcedit cōcessa est copulatiua & falsa & impertinēs. Si dicatur qd illa est imperfecta. cōtra. nō o3 qd ppositio vocalis sit cōtina: g q rōne stat qd sit copulatiua facta certa pautatione iter p mā partē sic stat qd sit copulatiua facta pautatione donec cōcessisti primā deinde secūdā pponendo cū nota. ¶ Itē rei veritate talis nota: & nō est de eētia copulatiue. cū non sit nisi nota qd in intellectus assumit vtrāqz ptem. vel assentit vtrāqz pti affirmatiue: g cōcedere vtrāqz pte est concedere copulatiua: qz cum cōcedis vtrāqz partem: intellectus tuus assentit vtrāqz parti copulatiue affirmatiue: ergo ponere notā illius assertiōis. scilz. vel cōstabile iter concessa tua nō refert istas sic cōcedere: & illas cū sit vna copulatiua: g cōcessis pib⁹ cōueniēs ē concedere copulatiua. ¶ S3 pōt dubitari. qd nō pueniēter cōceditur sequēs ex posito cū vno scito eē vero qd ē cōcessū mentaliter: lz nō pponit. sicut tenemur cōcedere sequens ex posito vocali. Rō qz vocales magis cōueniunt disputatiōi qz mentales: cum iste fiat sensibiles: & ille non. Etiam ars obligatoria fundatur super rātionem sequentēz que consistit in vocalibus plicib⁹ i metalib⁹ & in scriptis falsis. eōlitter sicut & i veris. ¶ Itē pōt sophisma sic fortificari. pono tibi illā ois hō est rome. admittitur. deinde proponitur. tu es rome est concedendū a te. negat. deinde tu es hō. cōcedit. qz vtz & impertinēs: deinde pponit hoc ē bñ cōcessū. cōcedit lz cōtra. tu es rome. sequitur ex posito cū bene concessio. ergo p primā cōclusionem ipsa est concedenda. qd est negatū. antecedēs

patet. qz sequitur. ois homo est rome. tu es homo. ergo tu es rome. vbi maior est. postea & minor est concessa. ¶ Respondetur. sicut prius donec fiat argumentum postremum scilicet hoc. tu es rome. sequitur ex posito cum concessio. ergo tu es rome est a te concedendum. vbi conceditur cōsequentia. nec dicat ad antecedēs nisi proponatur. quod cum proponit negatur. & cum sit illa consequentia. omnis homo est rome. tu es homo: ergo tu es rome. conceditur consequentia. & si tunc proponitur illa consequentia est bona. conceditur a te ad huc. quia est vera & impertinens. & cum proponitur maior est posita. conceditur. & tamen negatur tunc velut repugnans qd minor est a te bene concessa. ¶ S3 ptra. bec tu es homo. est a te bene concessa: & bec est minor vt concedebatur. ergo minor est bene concessa. bec debet negari. qz repugnās qd illa facta bec est minor in illa consequentia. lz hoc sit verum. immo iam sequitur: qd illa non sit aliqua premissarum in aliquā consequentia. Et si queratur que sit minor i illa consequentia dico. sit illud. a. gratia argumenti. vel stat qd. b. & si dicitur cedat tempus. sit ita & tunc rei veritas est fatenda. vñ tunc conceditur qd illa. tu es rome. fuit in fra tempus concedenda a me & non neganda. a. & concessisse ipsaz: dato qd ipsa fuisset mihi pposita. quia sequebatur ex posito cum bene admisso. vnde patet quomodo quis poterit bene concedere aliquid esse negandum siue negare illud eē concedendum licet bene concedat illud cum proponitur.

Contra secundam cōclusionem arguitur sic. primo videtur per rationē qd nullus debet concedere se male respondere. nam omnis disputatio tentatiua fit ad illud vt conclu-

Strodi

ditur respondens se male respondere. sed habita meta non est amplius disputandū: igitur cum faceret respondens se male respondere. sequitur qd nō est diutius disputandū. nā qūqz cōcedendū neget vñ negandū cōcedat finalr non mai⁹ inconueniens infertur nisi quod ipse male respondeat. ¶ Item si quis deberet aliquando concedere per regulas se male respondere hoc posset eē: et maxime esset i tali casu omnis homo male respondet vel i illo tu male respondes: sed probo qd non: quia pono tibi illam: tu male respondes. admittitur. deinde proponatur eadem: conceditur. S3 contra. tu concedis solum illud quod est cōcedendū a te nec negas nec dubitas aliqd qd non sit negandum vel dubitandum a te. ergo solum bene respondes. ergo non male conceditur consequentia si negatur antecedens. ¶ Contra. proponitur tibi. tu nihil negasti nec dubitasti in illo casu. concedit: qz verum non repugnans: sed tūc circūspecte videatur ad vera pposita. cōcedo oia preter vltimū qd debet negari: quia repugnās posito cū bene cōcessis vel oppositis bene negatorū. & cū proponit tu cōcessisti aliquid: cōcedo: deinde proponitur tu nihil concessisti nisi illud tibi posistū. i. tu male respondes cōceditur. deinde si proponit hoc propositū fuit a te cōcedendū. negat vt repugnās. ¶ S3 ptra illō si fuit repugnās alicui alteri nisi soli posistū tibi: cōcedit. et tunc fuit posse nō repugnās alicui alteri pposito tibi. et fuit tibi posistū: ergo admittendū. & fuit tibi posistū ergo fuit cōcedendū a te. hic ergo o3 negare qd illud fuit possibile. ¶ Sed cōtra. tu tūc potuisti male ridere & illa pōtē significauit sic: ergo tūc illa fuit possibilis: cōceditur maior si pponitur: & negatur minor vt repugnās. Et si queratur qualr aliter significat illa tu male ridens:

dico sicut in alijs pxiōib⁹ qd nō o3 a me agnari tibi sic vel sic: tamē lz sequitur ex casu ipsā significare aliter qd sit non tā aliter qd sit sequitur ipsā significare. Exemplum vt si supponeres qd illa: deus ē significet pōtē primarie & alio aliquo mō ipossibili: tūc cōcedendū ē quod aliter significat qd primarie sicut ponitur & alr qd primarie significat: Et si queratur qualiter pōt dici ne scio nec bēo te certificare quō si opponens sequitur sit gratia argumenti deum eē anum. quia stat cum casu quod ipsa sic significat sicut prius dictum est. ¶ Et consimiliter respondēri debet in consimilibus sophismatibus. vt pono tibi illam. tu curris: et qd quilibet propositio significet pōtē primarie admitto. deinde propono. illa est vera tu curris: si cōcedis: contra. cedat tempus: i fra tempus illa fuit falsa non sequens et cōcessisti qd illa fuit vera: g male respōdes: p batur antecedēs: quia prima pars p3: scōda probat. nā nō sequitur tu curris. et quelibz propositio significat pōtē primarie. ergo &c. quia stat qd illa: tu curris. non sit in rerū natura. negatur ergo illa cū proponitur i pcepto. scilicet tu curris est vera. tūc sic omnis propositio que non est vera est falsa sed illa tu curris non est vera. ergo illa est falsa. tūc vltra. illa est falsa. et ois pōt significat pōtē primarie. vt pōt. g illa significat pōtē primarie. Sed vt cōstat illa nō pōt pōtē primarie significare nisi te currere. qz si significat aliqd aliud. illud ē secundariū significatuz: ergo illa. tu curris: significat te currere: & vltra. tu curris: et illa significat pōtē primarie te currere: ergo illa ē vera per eōdem modū loquēdi vel arguēdi. ¶ Rñ detur admittēdo casum et negando qd illa sit vera: tu curris: sed tunc quando arguit qd omnis pōt que non est vera ē falsa: bec propositio non est vera ergo ipsa est falsa:

Obligationes

negatur. *¶* Na. nec est syls in dany: qz minor tunc esset affirmativa: talis. s. b. est ppositio qd non est vera: qd modo repugnat casu cu se quit qd iam no sit illa ppositio. r id non est vera nec falsa. Sed pot propinquus veritati ruder. *¶* cedendo qd est falsa. r negado se quentiaz illa. illa significat precise primarie: ergo significat te currere. *¶* Sed tra. illa fuit eius primaria significatio. ergo e nunc necessariu cum sit veru de preterito cuius veritas no opedet a futuro. ergo hoc cu sit necessarium non debet negari impositio: hic potest dici qd solu intelligit de necessa: rio logicali. cui scilicet oppositu est impos: sibile includes contradictionez qualiter no est illud. *¶* Sed tra. cu illa. de? est. no est huiusmodi staret vt videt esse bene possibi le negari: s. ideo dicit qd regule pri? posite de necessario: r impossibili itelligi debet de necario p se: r impossibili per se: r non de ne cessario p accidens: quomodo e illud: per ac: cidens necessariu est bene negadu quadoq vt in casu posito: vt posito. q tu curris. ad: mittit. deinde pponit. tu respondi ad illa. de? est infra tps. negat. deinde proponitur. de? est. concedit. deinde pponit. itez tu rui: disti ad illam. de? est nuc infra tepus. negat. qz repugnans. r de talib? non est icoueniens. *¶* Ad primam ergo ronenem tra cõclusionẽ factaz. of cedendo qd meta est disputatio: nis cu poterit ex dictis vere opponens bene cludere qd male sit rnsuz. vnde licet in ob ligatõẽ sic cludat: no tamẽ vere cludit: qz cludit ex falsis: r capit ad pbandu falsa: q no poterit infra tps bñ negare. qz sequit. ex tra tps. tamen bene negabit illa cu rei veri tas sit fatẽda. ex quo pz qd infra tps non ba be? mera. cu cedit respõda se male rñde re. qz lz boc fateat no tamẽ fatef. vel concẽ die hoc pro do. sed pro sequere ex casu. sicut no oz q quis male rñdeat. lz cecat se ma le rñdere. *¶* Itẽ p positionẽ pot argui sic. si no sit icoueniens: cedere se male rñdere. vñmõ sit sequens. g nec cedere se eẽ asinu

r pbat. ponat q tu rñdeas mibi sic asinus si sciret log. cu hoc tu qd itasin? sciret log q no concederet ipole. s. lz valde bñ responde ret. qd ille casus sit admittendus. p. cu no po nit tibi aliquod icoueniens. Na. qditercuq rñderet asin? si sciret log tu rñdebis. r ipse soluz bene rñderet: r discreta. qd pz et q tu deberes sic rñdere. qd no appet icoueniens. r sic pz q casus e simpit admittendus cuz sis liber ad rñdendu qualrcunq: vel posito qd eẽ aduocatus asini ad rñdendu in pso na asini cuz ipse nescit p se de facto rñdere: admittit. ergo casus. deide pponatur. tu es asinus. si concedis cedat tepus: r arguit q male rñdisti. qz concessisti ipole. cu non seqt ex casu q sis asin? similiter facis tra. ca: sum. qz nullum impossibile cederet asin?. r tu concedis impossibile. ergo non respon des sicut rñderet asinus. qd est. oppositu ca sus. Negatur g cuz proponit. tu es asin? cõ tra tuc cedat tempus qualrcunq: responde ret asinus si respõdere sciussit tenebaris i fra tempus. sed ipse concessisset talem. pro positionem. tu es asin?. ergo tenebaris con cedere illam r negasti illaz. ergo male rñdi sti. *¶* Responde? admittendo casuz. r ne gatur illa. tu es asinus. cuz proponitur: r lz asinus sciussit optime loqui vel cum casu non concessisset illam mibi positam demõ strando me: sed forte vnam sibi similem in voce demonstrando ipsuz. vel posset queri quid demonstras me: vel asinum. si me ne go. sicut primo. sic etiam faceret asin?. si asinum concedo. qd ipse est asinus. r non cõce do q tu sis asinus. Silt sine tali additione demõstro asinu vel cõsimilẽ. nam sophista non tenetur solum inconueniens vitare: s. etiam qd apparet inconueniens. ideo cum proponitur. tu es asinus. cuz certifies que demõstras si me in persona precise: sic nego qd ego sum asinus. si demonstratur asinus. illa debet esse concessa in tertia persona de monstrando asinum. r concedo quod ipse est asinus.

Strodi

Hic visis cõsequen ter instan dum est per quedaz sophis mata cõtra alias duas con clusiones pri? postas. pmo tra primam ponendo tale casum. qd nihil est tibi po sitũ sit tibi positũ. r a te bene admissum: ad mittit. deinde ppono. aliquid est tibi posi: tũ. cõceditur. qz seqt ex posito. deinde ppo: no. qd aliqd est tibi positũ est a te bñ cõcedẽ duz. si concedit cedat tepus. tunc notũ est qd illa repugnat: nihil est tibi positũ est a te bene admissum: r tamẽ illa. aliqd est tibi pos: tũ. est a te bñ cõcedenda. qz tunc forent duo ddictoria cõcedenda. qz illa. nihil est tibi po situz est a te bene admissa. ideo sine dubio male respõderes cõcedẽdo qd aliqd e tibi po sitũ. g illud no foret cõcedẽdu a te: s. negã dum cuz repugnet posito sicut pz. Negat g pmo qd illa aliqd est tibi positũ est a te cõce denda. *¶* Sed tra. qd libet sequẽs ex tibi posito r a te bñ admissa est a te cõcedẽdu. sed illa. aliqd est tibi positũ. est huiusmodi. ergo r. modo pbat minor. qz notum est qd seqtur illa. nihil e tibi positũ. est tibi posita. r a te bñ admissa. r a te bñ cõcessa. ergo ali: gd est tibi positũ. r a te bñ admissum: r a te cõcedẽdu: r p supponat gratia argumenti qd ppositio sit aliqd vt est possibile tam de propõne scripta qz de vocali r mentali: po terit ergo forte alibi probari. sed istaz qstio nẽ hic tagere no est ad ppositu: supponit g solu gra argumti. qz i illo. no stat diffictas argumti. *¶* Rñdeo admittẽdo casu. r cu ppõit. aliqd e tibi positũ. cõcedit: r nego qd illud est a me cõcedẽdu. r dico qd no seqt ex mibi posito r bñ cõcesso. r cu dñ. none valet illa tra. nihil e tibi positũ est tibi posituz. g aliqd est tibi positũ. dico qd sic. r cu pponit aũs e mibi positũ. nego. no qz falsuz. s. qz re pugnas. r si dñ. cui repugnat. dicat cedat te pus. r bñ sciet: cu cessauerit tps: qd illa repu gnat qd nihil e tibi positũ e tibi positũ. r ali

gd e tibi positũ est cõcedẽdu. qz sequet ex il lo suu ddictoriu r illõ. sanibil e tibi positũ e tibi positũ. *¶* Itẽ casu negat qd nihil e tibi positũ. s. cõcedit qd illa sit cõcedẽda. r alr cõ cedit qd aliqd est tibi positũ. r negat qd illa sit cõcedẽda. *¶* Itẽ data rclone segt a forti ori qd certificatio no eẽ sustinẽda cu repu gnat posito r admissõ sic pus erat dñi i de scriptionib? terminoz in illa scia. *¶* S. 3. 5. g posito qd sis obligat? no posset opponens te dissoluere: dicẽdo cedat tps. vt. s. ille. tal .n. certificatio sic notũ e repugnat posito. r g foret a te negãda: quẽadmodũ ppõ repu gnans posito sicut inuis i illa clone. *¶* Rñ de? ergo cõcedẽdo qd infra tps obligatõis teneor oẽ repugnans posito r bñ admissõ ne gare siue sit imposẽ siue certificatio. s. tuc dico qd eo ipso qd dico cedat tps obligatõis cessat obligatio. Itẽ tuc cu sit extra tps cõce do qd cedat tps: no vt obligat?: qz e vez de facto: nec repugnat alicui posito quo tuc sũ obligat?: s. forte repugnat posito quo tunc fuerã obligat?. sic iõ tal. tu non es obligat?. icipit eẽ va. siue cõcedẽda pp platõez illi? vt psis ab opponere cedat tps: sic icipit ei? op posita. s. tu es obligat? eẽ va postqz fuzit fal sa p admisiõẽ alic? cas?. vñ pz qd cõiter of ñ sage vitatẽ. s. pad qd libz imptines est rñ dẽdu infra tps obligatõis sic extra r cõtra. posito naq qd tu curris. r admissõ. si ppõit tu es obligat? h e cõcedẽda. qz va r ipertines r stat qd extra tps ñ foret cõcedẽda. s. negã da. *¶* Sed adduc vt qd illa rclõ repugnat pdcis. qz tẽ cu tal ppõ pono tibi. a. qd sit illa nil e tibi positũ repugnat posito. dberet rñ des negare. qd tu ponis sibi. a. cu p cõclonẽ. dberet oẽ repugnans posito negari. qd e illa posizio. g deberes negare põnẽ. s. qd pono ti bi illa. s. a. sic oãm e. *¶* Rñdet qd no tenet negare aliqd nisi sibi pponat cu tali signo ppono pcedẽte. s. mõ cu qd ppõit mibi. a. ipe ñ dic ppono tibi illaz. ppono tibi. a. r lz faceret sic aũ admissione no eẽ icoueniens cõcedere. cu nondũ fuerit mibi positũ illõ

qui sui obligat? vñ istos indebite pterue
ridere manifestu est qui in tempore obli
gationis responderent prolationi. ppositio
nis: 7 no ppositie ppositioni: vt admitto q
tu no es vel q nulla ppositio sit. vel huius
modi: 7 cum proponit: tu ridetis dicunt ne
go. q tu proponis mihi tu respodes: 7 ideo
male dicunt: qz no cogit respondere aliqs
ad propositione sicut dictu est in cõclusiõ
nisi precedat signum pponendi vel ponen
di sed huiusmodi platione propõnis no pce
dit tale signu propono. qd no est pars ei. er
go ad tales. i. propono tibi tu ridetis. no hõs
respondere. sed ad talem propositionem. i.
tu respondes.

Arguitur etiam 5
quarta
cõclusionem sic. naz data
conclusionem starent simul
illa duo. i. tu es hõ. 7 tu no
es hõ. in eodẽ tpe obliga
tionis. 7 in eodem casu eẽnt. cõcedenda hõ
ridendo qd videt eẽ tra secundã suppositi
tionẽ. 7 probat õis: 7 ponatur forte tibi illa
õis homo est rome. qua admissa. deide pro
ponitur primo for. tu es rome: qua negabit
bene respõdendo. deinde tu es hõ. et p3 q
etiaz negabit illã. sed imediate post admis
sionẽ possit pponit tibi illa. tu es hõ. deide
tu es rome. 7 stat per primã cõclusionẽ q
vtrũq habes cõcedere p primã suppositio
nẽ 7c. dicatur ergo q cõclusio est hõ possibi
lis respectu diuersoz sicut eẽt possibile res
pectu vnus. pp hoc q eẽnt diuersa tẽpora
obligatiõis. vñ patet no valere talẽ õiam:
negas cõcedendũ. cõcedis negadũ. ergo ma
le ridetis: sed dz dici. tu negas cõcedendũ
a te. ergo male ridetis: vel cõcedis negandũ
a te. ergo male ridetis. iumentõ cõcedendũ
7 negandũ vt prius: sic. q oẽ concedendũ sit
scitu eẽ vez no repugnans vel sequens: 7 oẽ
negandũ sit scitu eẽ falsum no sequens nec
repugnans. ¶ Itẽ si propõzoret aliquo loco
cõcedenda 7 aliquo alio ordine negãda sta
ret q sic esset de illa. tu es rome. i. hoc istã

tinam posito q sis rome admittit: 7 si pro
ponitur. hoc instans est. cõceditur. deinde
tu es rome in hoc instãti: cõcedit: qz seqne.
Sed alio ordine. primo pono. tu es rome
admittit: 7 cõz proponitur conceditur. dei
de proponitur. tu es rome in hoc instanti
demonstrando instans ptesens. negatur: ga
falsa non sequens. vt patetnam non sequi
tur tu es rome: ergo tu es rome in hoc istã
ti. cum forte post annum erit ita sicut signi
ficatur per antecedẽs et non erit ita sicut si
gnificatur per cõsequens. et videt. Sed cõ
tra. quicquid est rome est rome i hoc instã
ti. sed tu es rome. ergo tu es rome i hoc istã
ti. si negatur aũs pro maiori parte stet tunc
oppositu q aliqd est rome qd no est rome i
hoc instanti. g stat q aliqd est rome qd nũc
nullibi est. 7 q aliqd currit qd nunc no hõ
pedes: 7 plato disputauit qui ad huc no gna
batur. q videt. impossibiles. nam sequit hoc
currit. g hoc est: 7 vltra. hoc eẽ 7 nũc no habz
pedes. g nũc caret pedibus. ergo carens pe
dibus currit qd est ipõte. 7 videt seg q anti
õis est 7 no gnatur nec aũ hoc gnãbat 7 fu
it. ergo i eternũ fuit. 7 sic de plone disputã
te. ¶ Rõndetur admittẽdo casum 7 õiter
ridetõ cõcedendo cõclusiões adductas esse
põtes. sed cũ sic arguit. hoc eẽ qd nũc no ha
bet pedes. ergo hoc nũc caret pedib. nega
tur õis: qz o3 q in aũte ad inferendũ illaz
cõclusionẽ q hoc istãs est: vel non eẽ hoc in
istãs qd eẽ õmãndo pns istãs mõ repugnat
posito cũ opposito hõ negati: 7 sũr negatur
alia õis: hoc eẽ 7 nũq aũ hoc gnãbat. g i e
ternũ fuit. hic. n. o3 sumere tales pmissas.
hoc nũc eẽ. vel p miori q nũq aũ hoc istãs
qd eẽ pns gnãbat. qd eẽ repugnãns casui. i. q
hoc istãs de q fuerat metio õtinue sit pns:
vñ p3 tales õias nõ valere. B eẽ 7 nũq ante
hoc fuit. ergo hoc icipit eẽ vt õmãndo p ly
hoc istãs pns: qz p mille años p hoc erit õ
aliquo boie tẽvluẽte añavez. õis falsũ pci
se sic significãdo. Sũr sic de futuro vt hoc
no est: 7 imediate post hoc erit. g hoc icipit
eẽ õmãndo antiõp3 p ly p mũ hoc: 7 p 3

hoc istans qd erit p centũ annos post hoc.
¶ Sũr p centũ años a te hoc fuit forte añs
vez. 7 õis falsũ de aliq re iã icipiẽte eẽ de
mõstrãdo nũc p ly hoc istãs: qd est pns: 7 eo
de mõ de desinit. ¶ Sũr seg tu es rome.
g tu es rome i hoc istãti: qd eẽ pns: 7 vltra
ex aũte. g tu es rome i b istãti. 7 illõ eẽ pns:
qd fuit negati: vñ seg. tu es rome. 7 illud i
istãs eẽ pns. g tu es rome i illo istãti: qd ne
gat. 7 pma õis pbat. nã sequit. tu es rome
g tu es rome. in istãti aliquo. 7 no istãti pce
dẽte. g tu es rome istãti pnti. 7 p õis es ro
me i istãti. qd eẽ pns. 7 scõda õis 7 p cõlonẽ
illã õ resolõne relatiui. ¶ Rõndetõ q pma
õis cõcedit de mã. 7 no de forma. cã eẽ. qz p
obligatões stare me eẽ rome vñ nullũ istãs
vñ tps eẽ. nã si morõ no eẽt nullũ tps eẽt vt
cõstat. ex. 4. pby. 13 cũ aũte stat q eẽz rome
faltẽ õ imaginatõẽ nõ icludẽte cõtradictio
nẽ. g cũ õite eẽ: qz cũ vbo de pterito vñ õ fu
turo cõstat q nõ valet tal modus arguẽdi.
tu eris rome. g istãti qd eẽ pns. Sũr tũc vlt
riõ õ q nõ valet illa õis. tu es rome i istãti.
qd eẽ pns. g tu es rome istãti. 7 illõ eẽ pns:
cũ imediate post hoc erit ita sic significãt p
añs 7 p tũc vñ forte nũq erit: ita sicut signi
ficãt p õis: 7 dico q nã eẽ regula a resoluta ad
resoluerẽ: 7 cõtra. vt i alijs tractatibõ dice
bat. nec sequit. imediate post hoc erit ita
q tu es rome istãti. q eẽ pns. ergo imedia
te p hoc eris rome i hoc istãti: 7 illõ eẽ pns.
Ex quibus inferẽ correlarie talẽ modũ ar
guẽdi nõ valere. illa eẽ affirmatiua de pnti
copula nõ ampliatiua: ergo subiectuz eius
supponit pro eo qd nũc est. debent enim re
gule gnãliter sumi sine tali limitatione ad
dita nũc vñ tũc. vbi vñ pponit talibõ ad
uerbyz determinet. in illa tamen materia
diatõ stare nõ pertinet ad ppositũ.

Vterius mõ sciẽdũ: est
q in isto caplo
sũt ponẽda sophismata siue ca
sus cõcernentes hypothetica: 7
sic videre de postõẽ in copula

tiuis. Supponat regula q tradit vltimo in
tractatu õiaz pmissõ: deide pono tibi illaz
copulatiua. tu curris. 7 tu no curris. eẽ tibi po
sita 7 a te bene admissa: q sit admittẽda ps
ex pdcis. deide pponitur eadẽ. cõcedit. de
de pponit. tu curris eẽ a te concedendũ. con
ceditur. qz vez no repugnãns cum sit illa. tu
curris. in rei veritate altera ps copulatiue
bene admisse: 7 stat illã cũ casu pcedente si
gnificare deũ esse. ¶ Sed cõtra. tu curris
est a te cõcedendũ. 7 eẽ suũ dictionũ. i. tu no
curris eẽ a te cõcedendũ per casũ. 7 illa sunt
cõtradictoria. g duo cõtradictoria ifra idẽz
tps obligatõis sunt a te cõcedẽda: qd est cõ
tra regulã. ¶ Respõdeo sicut prius: vt cũ
dicitur suũ cõtradictoriũ. i. tu no curris est
a te cõcedendũ qd negatur. licet eniz casus
ponat q illa sit concedenda: non tamen po
nit q contradictoria illius. tu curris sit cõ
cedẽda: qz dico q in isto casu post predictũ
ordinẽ proponendi q illa duo non sunt cõ
tradictoria tanq sequens: 7 q illa sint con
tradictoria est repugnans posito 7 bene cõ
cesso. 7 si pponatur vna est singularis. affir
matiua 7 alia est singularis negatiua de eis
dem terminis. conceditur. si tamen tunc p
ponitur q vna pars significet precise pma
rie oppositũ alterius negatur vt repugnãns:
7 si petam contradictoriũ istius. tu cur
ris. dicatur stat q sit a. sicut dictũ est prius
¶ Et consimiliter respondendum est ad
omnes similes casus. pono tibi illaz. tu cur
ris. 7 tu non curris. est a te concedendũ. vel
tu curris. 7 tu no curris repugnãns posito si
bi posito. vel tu curris. 7 tu non curris est
tibi positus. vel tu curris. 7 tu curris est ne
gandum a te: quibus est ordo maxime at
tendendus. 7 est attendẽda vna regula pã
us posita in sophismate. ¶ Contra tertiaz
suppositionem. scilicet cum repugnãt copu
latiua vera. 7 nulla pars eius est repugnãns:
pars prius posita. conceditur. 7 quecum
q postorius proponatur est negãda: 7 sũr õ
distinctiua falsa cũ sit sequens: pars eniz que

Obligationes

quod proponitur prima est neganda et scda e
cedenda quod intelligo cum sit solus ex duab' parti
bus principalibus compositus. ¶ Itē ponatur
quod quodcumque perfectum uniuersalis quod omne cur
rens sit asinus. et quodcumque singularis quod
tu curris admittatur deinde propono. tu es
asinus negatur. sed contra. omne currens est asinus.
sed tu curris. ergo tu es asinus. consequentia
per quod syllogismus in dary. et maior probatur: quod quod
cumque perfectum uniuersalis omne currens est asinus.
sed perfectum tunc uniuersalis proferendo illas
maiores. quod omne currens est asinus. Et similiter
de probari minor si negatur. respondeo ergo
admittendo casum. et cum cludit in syllogis
mo quod tu scis asinus. negatur minor. quia
repugnat contra cum opposito bene negati. Et
si dicitur. posito in proferendo minore dicti
syllogismi profero propositionem que est singu
laris negatur tanquam repugnans posito. quia
proferens minore dicti syllogismi. ¶ Et meli
us potest dici negatio casu cum ex prima parte se
quitur maior. et ex secunda minor. dicti syl
logismi nisi dicatur quod proferatur in tempore fu
turo et tunc argumentum nihil probaret. Item
ponitur tibi illa. tu curris. et ponitur tibi illa: tu
non curris. Si admittitur contra per pri
mam suppositionem sequitur quod solum pos
situm non repugnans posito de admitti sed
admittis. hoc potest repugnans. ergo male.
Item si admittatur propono tibi tu curris et p
pono simul tu non curris. si concedis. per quod tu
male respondes. quod concedis duo contradicto
ria si negas. negas admittis. ergo male. Si
negatur ergo casus. contra. illa copulativa
est possibilis. tu curris. et pono tibi illa. tu non
curris. et hec est tibi posita sicut notum est quod
negasti non repugnantem. ergo male respondi
sti. ¶ Respondeo negatio casu. quia nesci
tur an vis prime note. scilicet. pono transeat in to
tu sequens ante in prima parte. scilicet. tu curris. Si
primo modo admittitur casus. et conceditur. tunc cum
proponitur illa tu curris. sed negatur illa tu non
curris. et si dicitur quod illa est tibi posita po
test concedi. non oportet tamen in illo casu con

cedere quod illa sit concedenda: quod repugnat
casu. scilicet. tu curris. ¶ Itē dicitur quod non admit
tatur illa. sed admittitur quod ponis michi
illa. si tamen vis istius note pono transeat so
lus in prima parte admittitur vnus casus. scilicet. p
mus. et negatur scda. quod sibi repugnat. ¶ Et
istis ergo potest elici responsio cum predictis regu
lis in qualicumque casu de copulativa. in disti
ctiuis autem seruetur talis regula: si sit aliq
distrunctiua posita cum vna pars est vera co
ceditur cum proponitur pars vera. si sit solus
vna pars falsa negatur illa. si sit vna pars i
polis et alia possibilis siue vera siue falsa
conceditur pars possibilis si vtraque pars rigens
et vna sequitur ad aliam conceditur scda. et nega
tur antecedens. si sit vna pars inipinens alteri ne
gat pars primo posita ut falsa et inipinens: et
conceditur secunda posita. quod sequens ex posito
cum opposito bene negati. Exemplum de prima p
tricula constat. Exemplum de secunda pertula. ut
si ponatur. tu curris. vel tu es asinus. conceditur
tu curris quodcumque proponitur. et negatur quod
tu es asinus: nam illa. tu curris. sequitur ex pos
to. quia ipsa sequitur ex vtraque parte distrunctie.
Exemplum de tertia. ut ponatur tu es rome vel
tu non es rome. conceditur. tu non es rome
tanquam sequens. quod sequitur ex vtraque parte. et ne
gatur quod tu es rome. Exemplum quarte partis
ut admittitur quod tu curris vel tu es rome que
illam per. o. proponitur negatur. et scda conceditur. si
militer de istis tu es papi. vel tu es papie.

Aliud sophisma: ut pono tibi illam. tu
curris vel tu curris. est a te con
cedendum. admittitur. deinde proponitur
tu curris: est a te concedendum negatur:
quia falsa non sequens deinde proponitur
hoc fuit bene negatum. conceditur: sed con
tra. tu curris. sequitur ex posito cum oppo
sito bene negati. ergo tu curris est a te con
cedendum. consequentia patet. et antece
dens probatur. quia sequitur. tu curris vel
tu curris. est a te concedendum. sed tu cur
ris non est a te concedendum: ergo tu cur
ris. ubi patet quod maior est posita. et mi

Strodi

no. oppositum bene negati: igitur. ¶ Re
sponderetur sicut per bonum fiat talis scda. tu
curris vel tu curris est a te concedendum
sed tu curris non est a te concedendum: ergo tu
curris. conceditur scda. et quod scda sequitur ex p
missis. et si tunc proponitur maior est tibi posi
ta. conceditur. negatur tamen tunc minor. scilicet.
quod illa tu curris non est a te concedenda. sit op
positum illi. tu curris est a te concedendum
non quod falsum sed quod repugnat. ¶ Et si que
rit quod est eius oppositum. dicitur quod stat quod sit. a.
sicut in precedentibus. et consimilem poteris
eligere responsionem in his casibus. scilicet. ut si
ponatur tu curris vel tu non curris est a te
negandum vel quomodolibet aliter ponatur
et de positione sic composita videtur casus
in obiectione contra quartam suppositionem.
¶ Sequitur obligatio respectu deponitionis.

De specie

obligatio nis que d
positio vocatur non est ma
gna vis cum deponitio sit
alicuius propositionis qua
si positio sui contradictoria.
et tantum valet depono tibi tu curris ac si
dicerem pono quod non curras. ideo non ad
mittitur necessarium in deponitione. sicut
nec impossibile in positione. poterit itaque
admitti impossibile in deponitione. et cum
proponitur negari: sed illud quasi pro vitio
reputaretur. deponere impossibile non ta
men pro vitio respondentis sed arguetis
sicut nec ponere necessarium. ¶ Seruetur
ergo pro regula quod omne ans ad tibi deponitum
est negandum. et similiter omne falsum non se
quens ad oppositum deponitum. sit illud sophisma
in materia illa: Depono tibi illa. alique pro
pones si sunt vere. admittitur: quod rigens. deinde
proponitur. ille sunt propositiones demorando istas: tu
curris. tu non curris. concedo quod verum si ans ad
deponitum. stat. n. cum opposito deponitum vtraque
illam significare potest. palmarie deum esse. vel
depono illa duo dictoria mutuo dicitur
ta sunt vera. negatur. quod falsum non sequens ex oppo

positum. ¶ Sed omnes propositiones sunt vere. scilicet. ille
sunt due propositiones. scilicet. tu curris et tu non curris. quod
ille sunt vere et illa sunt dictoria: quod illa sunt ve
ra. ¶ Dicitur de olo sic si proponeret quod omnes
propositiones essent vere. et velut repugnans concessio vel
opposito deponitum: et negatur quod illa sunt duo
dictoria: imo manifeste illud antecedit depo
sitionem. ¶ Et breuiter omnia sophismata pri
tacta in positione possunt reduci ad depo
sitionem. quare velut dispendium esset in
artis hac spe diuini immozari ultra ea quod
dicta sunt. de deponitione tunc copulativa per
consimiliter ex bis que dicta sunt quod cum
deponitur copulativa culus vtraque pars est
falsa admittitur et negatur vtraque pars. Sed
si vna sit vera alia falsa. conceditur verum
et negatur falsum. si sit vna pars necessaria
et alia contingens conceditur necessarium
et negatur contingens. si sit vtraque pars ve
ra contingens vna pars sit antecedens ad
aliam. pars antecedens negatur: et consequens
conceditur. si neutra sequitur ad aliam pars
primo posita conceditur. et negatur pars
secundo loco posita. Circa que possent
tales casus formari: depono tibi illam. de
est et aliquod deponitum tibi est negandum
a te. admittitur. deinde proponitur eadem. ne
gatur. deinde proponitur deus est. concedi
tur. deinde aliquod tibi deponitum est negan
dum a te. negatur. contra. illa copulativa est ne
ganda demonstrando illa. deus est. et aliquod tibi de
positum est negandum. et a te conceditur. quod verum
et impertinens non ans ad deponitum: tunc
sic. illa est neganda a te et illa est tibi deponi
ta: quod respondetur negatio minore. non quod
sit falsa: sed quia antecedit deponitum cum bene
concesso. ¶ Itē depono tibi tu es deus. et de
deponitum tibi est a te negandum. admittitur. de
inde proponatur eadem. negatur cum proponitur. de
inde proponitur. omne tibi deponitum est negandum a te
si concedis. Sed propono tibi. tu es deus. et per re
gula datam per quod illa debet negari. si conce
ditur enim vtraque pars omnia concedere copulati
ua ut prius dictum est. negatur ergo quod tu es

Obligaciones

homo. deinde cum proponitur quod tu non es asinus conceditur. Sed contra. nullum tibi depositum est. ergo nullum tibi depositum est negandum a te quod fuit negatum. Si negatur. ergo depositum illa. omne tibi depositum est negandum. Contra. illa est regula prius data saltem loquendo de deposito quod est. contingens non ante cedens alteri deposito quod iterum supponit nunc in casu illo. respondetur sicut prius petunt argumenta donec dicitur quod negat regula quod de eo quod regula. non debet intelligi cum determinate ad me. Sed generaliter. et breviter negatur de omnino sicut posita talis dissolutio. tu non es homo vel aliquid tibi depositum non est negandum a te. De distinctione sententiarum huius regulae. quod cum deponitur de asinaria. cuius una pars est necessaria. vel cuius oppositum est impossibile. copulativa sicut sunt ille. tu es asinus vel deus est. vel illa. tu non curris vel tu sedes. for. est. vel for. non curris. homo non currit vel aliquid animal movetur. quarum nulla debet admitti. quia sunt omnes necessarie. admittitur ergo una disiunctiva debet quae debet esse pars principalis negari. quia quae debet antecedere ad ipsam depositum. In distinctione tales possunt poni casus. depono tu es asinus vel aliquid impossibile antecedit ad tibi depositum admittitur. quia contingens. deinde proponitur. aliquid impossibile antecedit ad tibi depositum. quod negatur quod antecedit ad depositum. Sed contra legitur tu es asinus. ergo aliquid impossibile antecedit ad tibi depositum vel tu es asinus. tunc sic illa. illa consequentia est bona. et ante deus est impossibile et consequens tibi depositum. ergo aliquid impossibile antecedit tibi depositum. Respondetur sicut in consimilibus dictum est prius negando velut repugnans opposito depositi cum bene concessio quod illud consequens sit tibi depositum. et consimiliter respondet ad tale casus. depono tibi istam. deus est. vel aliquid necessarium sequitur ad tibi depositum. et de quibus

cumque talibus.

Sequitur de modo respondendi ad tales casus potes de variatione significatiōis propositionis et termini. Pro quo primo notandum est quod solum scripta vel in voce significatiōis sunt ad placitum. Ideo de illis sic solum talis impositio. conceptus. n. mentalis naturaliter significat. id non admittit casus in quo ponit quod alter significet quod collat eos naturaliter significare. de hac materia ad plenam hinc non pertinet tractare. nec determinare. sed supponat quod scripta quod vocalia sic significet ad placitum quod liceat respondentem admittere bene respondendo quod docens placuerit arguenti. terminum in situere ad significandum vel propositionem vel complexum ipsum. significare. Secundo notandum quod quedam sunt voces vel scripturae primarie ipse ab autenticis suis res significare ut sunt ly homo et ly albus et sine thegorematas. Sed quedam sunt ista. significare quicquid placuerit per ea demonstrare vel ferre. cuiusmodi sunt pronomina. Quedam non sunt ipse ad aliquid significandum saltem auterice sicut dicuntur termini ignoti vel sunt. a. b. c. tunc tenet talis regula. quod propter positionem non est nisi variata ad propositionem respectu cuius in ipse significatio immutari per ipse positionem vel ratione partis vel rone tota. Exemplum. ut licet imponatur quod illa. tu es asinus. sic significet quod deus est. deus admittit. et concedi quod illa sic significet. sed cum proponitur. tu es asinus. debet negari sicut iferi patet plantis. et illa deus vel regula sic ostenditur et patet. talis propositio ut semper est ipse. nec per casus deuenientia post quod fuit falsa. nec e converso. quod non aliter ad ea est respondendum infra tempus quod extra per ipse quod est sententia rationis. et ante per bar. per prima parte. nam quod litera quod ponat vel variet significatio talis propositio tu curris. non sequitur per B ut

Strodi

movetur vel quietas plusquam si comburatur talis propositio. licet enim ponatur quod ly roma significet christianitatem. vel ly nihil. non oportet quod destruat romam. ergo per idem licet qualitercumque fiat impositio de illa. tu curris. non sequitur te currere. nec repugnat cum non sequitur. te non currere. sicut iam est determinatum. ergo qualitercumque fiat impositio nota. ista. tu curris. illa. tu curris. est imperfina. impositio. que fuit prima pars antea. probanda. secunda pars probat de se. quod non sequitur. impono quod illa. tu es homo. significet te esse capram. ergo illa significat te esse capram. sicut nec sequitur. pono quod tu sis episcopus. ergo tu es episcopus. Tres poterit dicta sic edicta confirmari. nam si propter impositionem talem foret responsio varianda. nullus haberet concedere vel negare aliquam propositionem sibi propositam quod quocumque non tam nisi fieret impositio terminorum in principio. nec talem impositionem admittere deberet donec fiat impositio significatiōis respectu cuiuslibet partis. et sic nec alterius positionis. et sic esset processus in infinitum. unde nunquam conveniret opponens et respondens in terminorum significatiōibus. Ex quibus patet quod semper ad propositiones intellectas a nobis respondere debemus prout instituta sunt ab auctoribus. nec est varianda responsio nisi fiat impositio respectu termini qui non prius auctentice primarie significavit. ut ad tales hoc est verum. a. e. b. ad quas cum proponuntur sine deliberatione vel impositione tali dicatur quod non inteligo illam. cum tamen facit impositionem poteris talem concedere vel negare prout tibi videtur faciendum.

admittitur propono eandem. conceditur contra quas responsonem. transitur immediate conclusio modo posita. negatur ergo casus. deus est asinus. cum ponitur. contra. omne possibile scitur esse tale non repugnans cum ponit. est admittendum per primam suppositionem istius tractatus. sed illa. deus est asinus. est deusmodi. ergo est admittenda. maior patet per propria suppositionem istius tractatus. conceditur omnia. deinde proponitur minor. si negatur. contra. potest esse sicut nunc per illam adequate significat. ergo illa est possibilis. asinus patet et casus. concedit ergo minor. et cum propositio omnia concedit. nisi quod verum sed quod se quis ex ipso cum dea concessa suppone. Si tamen ponat itez tibi. deus est asinus. negat casus ut prius. et cum proponit. tu negas illa. concedit. quod verum non repugnans. deinde si concluditur. tu male respondes. conceditur infra tempus. non quod vera. sed quod sequens. licet falsa. Sed contra. cedat tempus assentit. et tunc propono infra tempus tu negasti illa tibi proposita. deus est asinus. concedit. et illa tunc fuit posita. non repugnans. negat. Contra. illa potest significavit te currere. ergo. et negat ante. quod dico ly posuisti illa significare te currere. non sequitur quod significat. ut superius dictum est. sed i rei veritate infra tempus fuit impossibilis. significans quod deus est asinus sicut modo significat per ergo istos nimis ipse de dixisse quod posuerunt aliquid casum admittendum esse post impositionem factam que fuit impossibilis ante.

Aliud sopsissima. imponat quod ille propositio nec revertant. si. tu es asinus. et celum movet. admittit. deinde si ponat. tu es asinus est possibilis. negat. Contra. illa celum movet. est possibilis. et necessaria. et illa convertit cum illa. ergo ista est possibilis. sed tu es asinus. conceditur sequentia. et negatur maior. Sed propono. necessaria est celum moveri. conceditur. tunc sic. necessarium est celum moveri. et illa. celum movetur. sic. sic cise significat ut suppono. ergo illa est necessaria. et. Respondetur negando minore.

Nulla tamen materia possunt fieri talia sopsimata. ut imponatur quod ly deus est asinus. potest significet te currere. admittit. deinde proponitur tibi illa. deus est asinus. si

Obligationes

no qd sit falsu sed qd repugnans est: lz sit ve-
 ra. s hoc i posito cu bene cōcessio: in tali ca-
 su cōcessio qd tu cōcedis illā. celū mouet. po-
 terit vt prius deduci qd cōcessisti impossibile.
 ergo male respōdisti. dicit oio cōcedendo
 qd sequens. lz tamē falsu. C. Aliter or-
 do pot ee talis in eodē casu post admittitū.
 ponit tu es asin⁹. negatur. proponit celum
 mouet. cōceditur. qd verū nō repugnans.
 C. Sed a facio tibi illā. nō. celū mouet
 ergo tu es asin⁹. si negat nō. cōtra. hic ar-
 guitur ab vno cōuertibiliū ad reliquū sibi
 cōuertibile. ergo nō. ē bona. q. n. arguit ab
 asine ad nō. est verū nō repugnans. ergo cō-
 cedenū. qd illa pō. q est antecedens. uer-
 tas cū illa simplr. q est cōsequens sequit ex ca-
 su. ergo cōcedendū ē qd vtra cōsequētia ē
 bona. et nō. nō. ē. vtr. ergo cōsequens. q. vtr.
 est te ee asinū. ergo sic est qd tu es asin⁹. er-
 go tu es asin⁹. qd erat pmo negatū. Respō-
 detur ergo sic p̄. vsquequo sit illa nō. ce-
 lū mouet. ergo tu es asin⁹. quā nego. cū ta-
 men cōcludit illā ee bonā. cōcedo qd illa ē
 facta bona. nego tamē illa quā docūq. mibi
 pponitur. sicut etiā cōcedo qd et cōsequens
 ē vtr. ergo suz. lz ego negē illā. ergo suz asin⁹
 mis. quotiēcūq. mibi pponitur. nec sequi-
 tur. illa est va. tu es asin⁹. ergo vtr. est te ee
 asinū. qd cōcedo qd illa est va. r nego qd illa
 p̄. scilicet significet te esse asinū. C. Et si arguit
 cōtra. illa cōsequētia est bona. celū mouet.
 ergo tu es asin⁹. r ois cōsequētia bona est ne-
 cessaria. ergo tā valet extra qd itra. lz negas
 illā. ergo negas neciūm qd est cōtra p̄. miam
 supponē. C. Dic respōdet sicut p̄. mto
 tiens concedendo cōsequētia simplr. r dica-
 tur ad p̄. culas antecedētis fm ordinē pro-
 ponendi que si seriatim pponunt sicut mō
 sunt p̄. p̄. cōceditur ē cōsequens tanq̄. fal-
 sum sequens infra tps. Et vtr. respondetur
 ad tales casus. iponitur qd illa. de. est. signi-
 ficet boiem ee asinum r de similibus. Du-
 te simile est tale sopbisma. imponatur qd il-
 la. animal currit. significet p̄. cise celum ca-

dere vel consimile impossibile. r significet
 quelibet alia p̄. p̄. cise p̄. marie. ad-
 mittitur. deinde facio illā cōsequētia. hoc
 currit. ergo animal currit. cōceditur illa cō-
 sequētia. nunc sic. illa cōsequētia est bo-
 nis r antecedens est possibile r consequens
 impossibile. quod est inconueniens r contra
 regulas Aristotelis p̄. mo p̄. orū. C. Re-
 spondetur hic consimiliter sicut in alio cō-
 cedendo consequētia r negando tamē qd
 illa cōsequētia sit bona saltem concessio p̄.
 no qd antecedens sit possibile: vel si conce-
 ditur consequētia esse bonā concedit: vt
 sequens licet tamē falsum sit qd illa. homo
 currit. sit impossibile: r negatur qd p̄. cise si
 gnificet boies currere. nam quibet propo-
 sitione negata debet quelibet alia negari an-
 tecedens ad illam ex qua sequit ipis bene
 negata. C. Si tamē obijciatur cū negatur
 qd illa cōsequētia sit bona ponēdo opposi-
 tum cōsequētia cum antecedente. scilicet illam
 copulatiuam. hō currit r tamen nullū aial
 currit. negatur casus. Si tamē pponitur.
 illa repugnat: conceditur r consequēter ne-
 gatur qd illa. nullū animal currit. est oppo-
 situm consequētia istius. animal currit: lz
 bene est oppositum sibi simile. r si ponatur
 qd vna talis sit quelibet talis: r queritur op-
 positā istius. animal currit. dicatur sicut se-
 plus stat qd sit. a. vel. b. r c.

Aliud sopbisma. impo-
 nat qd illa ora-
 tio hominē currere ē vel
 boies currit: conuertatur
 cum illa propositione hō
 currit si admittitur propo-
 natur boiem est: si admittitur cedat tps. r
 arguitur qd tu respondisti cōtra conclusio-
 nē. in principio bulus capituli prolata: si
 negas. contra. hominē est ergo homo est.
 consequētia est bona: vt elici potest ex ca-
 su. r asin⁹ est cōcedendū. ergo r nō. Potest
 ergo vno mō respōderi negando casū sic si
 poneretur qd illa. hominē est vel currit. sit

Strodi

congrua qd gramatice loquēdo est impo-
 sitū nec hō foret ridiculus. C. Aliter pot di-
 ci admittendo casū: r cū proponit. boies ē:
 vel currit: nō intelligo illā: vel nolo ridere
 ad illam: nec ad illam p̄. miam. hō est. ergo
 boiem est: conceditur tū. vt sequens qd illa
 nō. sit bona: sicut in p̄. dictis. r sicut r̄. sūm
 est in illis: ita respondendū est de mutatio-
 ne significatiōis alicui⁹ terminati: sicut posito
 qd ille terminus homo uertatur cū illo ter-
 mino asinus: admittit. deinde pponitur. hō
 est asinus. negatur. r cōceditur. qd tu es hō:
 cū pponitur. r sicut qd illa. tu es hō. est cō-
 cēda r vera. si tamē arguitur. tu es hō. ergo
 tu es asin⁹. negatur nō. sed cōceditur illaz
 esse bonā: r cōsequēter cōceditur. qd illa tu
 es asinus. ē cōcedēda r vera. negatur tamē
 illa quā docūq. pponitur. r sicut conceditur
 qd tu negas illā. Et si vterius cōcluditur qd
 male respōdes: cōceditur vt sequens tantū:
 r tamē hoc est meli⁹ qd propter aliquē casū
 possibilez concedere tales propōnes. de. ē
 capta. vel hō est asinus r c. In hoc casu pot
 ordo sic variari. primo proponendo illā. tu
 es homo. post positū: deinde cōcessa illa: pro-
 ponatur tu es asinus: qd negata proponitur.
 illa ē negāda. si negatur. r. cedat tps. cōfen-
 tiatur: r tūc notū est qd infra tps. hoc fuit va.
 tu es asin⁹. est negandus: nec repugnat. qz
 stat qd ly hō: r ly asinus uertatur: lz sic hō.
 r illa est cōcedēda: r ista negēda: tu es asin⁹.
 stat. n. cū oibus cōcessis: qd illa tu es asinus.
 significat p̄. cise p̄. marie: r illa. tu es hō. r et
 lz illi termini sic significēt vel sic: sicut stat
 copulatiua sic p̄. cise significare: lz vtraq. p̄.
 alr significet qd p̄. cise p̄. marie: qd sic ostēdit
 qz capta tali copulatiua: tu currit. r rex sedet.
 stat qd secunda significet te currere. r p̄. ma
 regem sedere: r tūc notum est qd vtraque
 pars significat aliter qd p̄. marie r copula-
 tiua significat sicut sue partes. quia tota co-
 pulatiua significat te currere. r regem sede-
 re. r consimiliter in proposito: lz subiectum
 vel predicatum cathegorice vel vtrūq. si

gnificet aliter qd p̄. marie. non sequitur qd
 talis cathegorice non significet p̄. cise p̄.
 marie. C. Et si conceditur primo in casu
 ordine proposito: qd illa. tu es asinus. est ne-
 ganda. Contra. ponatur quille p̄. p̄. cise
 nes conuertantur. scilicet tu es homo. r tu
 es asinus. negatur. Cōtra. subiecta conue-
 runtur. copule conuertuntur. modica con-
 uertuntur r cetera sunt paria. ergo ille p̄. p̄.
 nes conuertuntur. respondetur. negando
 qd cetera sunt paria. qz cetera cōcedunt in illa
 do vltimo negando illō tāq. repugnans.
Aliud sopbisma sit tale. imponatur qd
 ly hō solus significet nō boies:
 si negatur. cōtra. nam sequit ly homo solus
 significat brutū vel asinum. ergo significat
 non boiem: sed antecedens est pole vt pa-
 tet ex p̄. cedentibus: cum sit vox significa-
 tiua ad placitum: igitur r sequens qd ē p̄.
 sens casus. Admittitur ergo. r cū pponitur
 tu es hō. conceditur: per p̄. miam cōclusionē
 quarti capituli. deinde proponitur. tu es nō
 hō. si conceditur. cōcluditur qd tu nō es hō
 r sic cōtradictoria per illaz regulā. ab asini-
 matina de p̄. dicate in infinito. negatur igitur
 cū proponitur illa. tu es non homo. C. Si
 contra. qualitercūq. significat illa. tu es de-
 mo. r quicquid significat illa. tu es homo
 significat illa. tu es non homo. quia conue-
 titur. igitur simili ratione habet istam con-
 cedere sicut r alia cū tibi proponitur. quā
 negas. ergo male. C. Ut in p̄. cedentibus
 respondetur negando maiorem. quia sic
 singuli termini istarum. propositionum. ce-
 similitr significat. nō sequit istas p̄. p̄. cise
 similitr significare vt in p̄. cedentibus ostē-
 sum est. C. Posset tamen per alium modū
 probandi deduci ad concedendū hō. in
 fra idē tempus illam conclusionem. te
 qd male respondes. sed conceditur tamē
 sequens ex concessa: qd non est inconuen-
 ens. Ex istis patet tales modos arguedi ne
 valere: quos faciebant logici. scilicet p̄. cise
 caruz istius p̄. p̄. cise affirmatur de subiecto

Obligationes

Alia est enclibet res significata vel suppo-
 sita habet res significata vel supposita
 p[ro]p[ri]a. Et illa affirmativa est vera. et
 non est de illa negativa et illa res signi-
 ficata p[ro]p[ri]a subiectum est res significata p[ro]p[ri]a
 p[re]dicata. Et est veritas. igitur illa est una ne-
 gativa vera vel illa negativa est vera. Et est
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. igitur illa est illa. tu es asinus.
 significat p[re]dicte p[ri]marie. et ly asinus q[uo]d p[re]dicat
 significat p[re]dicte p[ri]marie hominem. et p[ro]p[ri]a
 secundo ponatur e[st] conuersio q[uo]d ly tu non es
 homo. significat p[re]dicte p[ri]marie. et ly h[oc] q[uo]d
 p[re]dicatur significat asinum. Sequitur etiā
 ex p[re]dicte q[uo]d stat aliqua copulatiua e[st]
 veram cuius quelibet pars est falsa. et falsa
 cui[us] v[er]itas pars est vera. et similiter de disti-
 ctio[n]e et consequenter de alijs p[ro]p[ri]atiō[n]i-
 bus h[ic] p[ro]p[ri]atiō[n]e compositis. et q[uo]d aliqua sit
 consequentia bona et formalis. cuius ante-
 cedens sit verum et consequens falsum et i-
 mpossibile. Et q[uo]d aliqua sit consequentia bo-
 na et formalis. cuius contradictorium con-
 sequentis stat cum antecedente. et p[re]dicte
 non debent concedi nisi infra tempus obli-
 gationis talis impositionis quando sequū-
 tur vt possit in p[re]dicte casibus bene de-
 duci adeo merito in primo tractatu intro-
 ducto bene scripsit de qualitatibus h[ic]
 p[ro]p[ri]atiō[n]um et categoricarū p[re]suppositi-
 tis significatiō[n]ibus tam illarum q[uam] parti-
 um singularium. et cōsimil[iter] in tractatu cō-
 sequentiarum de regulis generalibus ibi
 p[ro]p[ri]atis si tamen ponatur q[uo]d non homo sit
 omne illud quod non est homo. negatur
 vel q[uo]d a. sit omne illud q[uo]d non est. a. et
 dicitur mod[us] et c.

Aliud p[ro]p[ri]a sit tale vel p[ot] fieri
 respectu terminorū ex demō-
 stratione t[er]m[in]i significatur. vt postq[uo]d tu
 scias quid demonstratur per ly hoc. in illa p[ro]p[ri]a
 ponit. hoc est h[oc] sic q[uo]d nihil q[uo]d demonstratur
 dubitas esse hominem. nec aliquid. vel e[st] conuerso.
 dicitur. deinde suppono q[uo]d cur hoc tu

scias q[uo]d hoc p[ro]p[ri]a hoc est homo. et que-
 bet illa significet p[re]dicte p[ri]marie ex com-
 pone suorum terminorū p[re]dicte p[ri]marie
 significantium. vel sicut termini p[ri]marie
 p[re]cedūt. deinde propono tibi illa. hoc est h[oc].
 si conceditur vel negatur. cedat t[em]p[us]. arguit
 q[uo]d infra tempus concessisti vel negasti p[ro]p[ri]a
 ponem quā non intellexisti de facto. ergo
 male. ¶ Similiter si dubitatur. et cum
 proponitur hoc est h[oc] quero quid demon-
 stras per ly hoc. si vero non vult aliquid p[ro]p[ri]a
 positum demonstrare tibi. sed dicat tu h[ic]
 scis per casum. igitur non oportet verificare te
 demonstrato. dicatur concedendo q[uo]d non
 est op[er]atio. attamen si tu non velis mihi aliq[uo]d
 certum demonstrare de facto. nec ego vo-
 lo tibi aliquid respondere. ¶ Sed cōtra.
 quolibet demonstratum scis esse homine[m] vt
 illud scis non esse hominem. sed p[ro]p[ri]a subiectū
 huius p[ro]p[ri]a. hoc est homo. et aliquid a
 te demonstratū vt pater ex casu. igitur illud scis
 esse hominem vel illud scis non esse homine[m]
 ¶ Respondetur dubitando illa p[ro]p[ri]a. q[uo]d
 nescio si ly illud sumat relatiue vel demō-
 stratiue. si demonstratiue non intelligo illa
 sequentiam. donec certifies me quid d[em]o-
 nstres. si relatiue conceditur p[ro]p[ri]a. si ta-
 men proponis mihi consequens. illa disti-
 ctio[n]e per se sine tali conditione q[uo]d sum
 antecedens p[re]dit. non intelligo eā. sicut nec
 est aliqua p[ro]p[ri]a relata intelligibilis nisi
 intellecta p[ro]p[ri]a sui antis. si tamē p[ro]p[ri]a
 nitur demōstratū per subiectū huius. hoc
 est h[oc]. scis esse hoies vel demōstratū per sub-
 iectū illud scis si esse hoies. p[re]dit gra argu-
 menti. et dubitat v[er]itas p[ro]p[ri]a et c[on]tra p[ro]p[ri]a. sic
 licet conceditur q[uo]d rex sedet v[er]itas eius rex
 sedet. dubitatur tamen v[er]itas eius pars
 cū proponitur. ¶ Sed cōtra. si demōstra-
 tum per subiectum huius. scis esse homi-
 nem vel sis esse non hominem. et scis illas
 hoc est homo p[re]dicte significare q[uo]d hoc est
 homo ex demonstratione. ergo vel illam
 hoc est homo scis esse veram vel scis est

Strodi

se falsam consequentia patet. quia prima
 pars consequentis cum illo medio sequit[ur]
 ex prima parte antecedentis. et secunda ex
 secunda. igitur totum consequens ex toto
 antecedente et ex consequente sequitur q[uo]d
 illam scis esse veram vel scis esse falsam. et
 cum scis ipsam p[re]dicte significare q[uo]d hoc est
 homo sicut prius assumptus erat. sequitur
 q[uo]d tu scis q[uo]d hoc est homo vel q[uo]d tu scis q[uo]d
 hoc est non homo. quorum si aliquid con-
 ceditur cedat tempus. et arguitur q[uo]d infra
 tempus concessisti illud quod non intelle-
 xisti vt impossibile ex tibi dubio. Et si dici-
 tur. ergo ad illud assumptū. q[uo]d scio illa hoc
 est h[oc] p[re]dicte significare q[uo]d hoc est h[oc]. nec conce-
 ditur nec negat. sed quero q[uo]d demonstras
 p[ro]p[ri]a secūda hoc. quod si non certificatur nō
 detur responsio aliqua quā si non intelligo
 illa hoc est h[oc]. Et si dicitur tu intelligis qua-
 litercūq[ue] illa significat. hoc est homo. nōne
 intelligis q[uo]d subiectus ist[us] significat hoc. q[uo]d
 ratum quid demonstratur si nihil demonstra-
 tur dicitur vt prius si demonstratur aliq[uo]d
 vt h[oc] vel asinus dico q[uo]d non sequitur ex ca-
 su q[uo]d intelligā illū demonstrari. et si querat
 tūc q[uo]d intelligis esse demonstratū dico q[uo]d nō
 h[ic] te certificare scit prius dicit[ur] et imito-
 tiēs vel dicitur q[uo]d stat q[uo]d equus vel asinus
 et sic de singulis.

Aliud p[ro]p[ri]a et p[ro]p[ri]a de terminis
 nō significatio est tale exemplum
 p[ro]p[ri]a q[uo]d ly. a. i. p[ro]p[ri]a scita a te esse vera signi-
 ficet p[re]dicte asinum. et in p[ro]p[ri]a scita a te et
 se falsa significet hoies. et i scita a te esse du-
 bia p[re]dicte significet hoc disti[n]ctū h[oc] vel non
 h[oc]. forte negatur casus. Cōtra postq[uo]d nō
 eēt plures p[ro]p[ri]a q[uo]d iste. tu nō es. a. quā
 scis esse vera. et asinus est. a. quā credis esse falsā
 et hoc est. a. demōstratū aliq[uo]d d[em]o quod dubitas
 an sit i rex nāvl nō. casus est polis. admittit.
 deinde p[ro]p[ri]a q[uo]d quib[us] p[ro]p[ri]a beat p[ro]p[ri]a
 scit et h[ic] h[ic] scias illa p[re]dicata h[ic] stat cū casu
 priori. q[uo]d licet bene scias q[uo]d illa p[ro]p[ri]a

babeat cōtradictorius non oportet tamē de suo
 contradictorio considerare quia stat q[uo]d nō
 scias quid sit illud. admittitur igitur. cum
 verum proponitur tu non es. a. si concedit[ur]
 tur. proponitur. tu bene respondes. conce-
 ditur. deinde p[ro]p[ri]a. tu nō es. a. legi ex p[ro]p[ri]a. si
 p[re]ditur. et cū toto ip[s]o stat q[uo]d aliqua sit
 talis tu es. a. quā tūc nō consideras q[uo]d a signi-
 ficat hoies. q[uo]d cū toto casu stat q[uo]d tu scis. a.
 et ergo non ex casu sequitur q[uo]d tu non es. a.
 negat igitur illa tu nō es. a. sequit[ur] ex ip[s]o
 Sed cōtra tu concedis illam et bene respo-
 des igitur vel scis illam esse veram vel se-
 quentem. sed non sequentem igitur illam
 scis esse veram. et tūc illa tu non es asinus
 sequitur ex ip[s]o. et qualitercūq[ue] illa
 significat. significet illa. tu non es. a. igitur
 illa sequitur ex ip[s]o. cum in omni p[ro]p[ri]a
 positōe scita a te esse ly. a. significat asinum
 sed illa est h[ic] nō. ergo et cetera. sicut p[ro]p[ri]a vt
 suppono. igitur et tota illa p[ro]p[ri]a significat
 cat totatiter sicut alia. ¶ Et si primo negat[ur]
 vel dubitatur illa tu non es. a. cōtra p[ro]p[ri]a
 ponatur similiter. illa est scita a te esse falsa
 vel tibi dubia. q[uo]d si conceditur arguitur vt
 nunc argutū est per casum q[uo]d illa est scita
 a te esse falsa tu non es homo. vel q[uo]d illa est
 tibi dubia tu non es homo. et tamen sum
 p[ro]p[ri]a q[uo]d videtur inconueniens. R[ati]o
 admittendo casum. et cum proponitur ali-
 qua talis. tu es. a. vel tu nō es. a. vel homo
 est. a. dicatur q[uo]d nō intelligo illam. nam nō
 facta impositione non foret aliqua intelli-
 gibilis a me. nec sequitur aliquatatis ex
 casu aliquatiter significare. igitur in casu
 illo non est illa a me intelligibilis et c.

Aliud p[ro]p[ri]a ponatur
 q[uo]d quando ponitur
 ly a parte subiecti p[re]dicte signi-
 ficet hominem et quando cōtra
 q[uo]d ponitur a parte p[re]dicte p[re]dicte
 cise significet asinus admittit. deinde p[ro]p[ri]a

Obligationes

ponitur a. e. homo. negatur. si dicitur q. illa e. intelligibilis. ponatur q. illa propositio pe. se significet. ut eius terminus pretendatur. tunc si negatur. contra. h. o. est homo. igitur a. est h. o. probatur consequentia per. modum quo. p. baratur propositioes e. convertibiles. Si conceditur. igitur illa. a. e. homo. arguitur igitur sic. a. e. homo. igitur homo e. a. consequentia p. per conversionem simplicem. et ex consequente sequitur. homo est. a. igitur homo est asinus. probatur per casu q. q. cumq. ponitur. u. a. parte. predicati significat asinum. sed hic. ponitur a. parte. predicati. igitur h. significat asinum. et tota propositio. significat ex. compositione. istorum terminorum. ut suppono. igitur tota illa propositio. significat hominem esse asinum. Responderi. posset. concedendo illam. a. est homo. et cum. inferitur igitur homo est. a. negatur. consequentia nec est conversio simpliciter. q. tunc. oportet q. subiectu. unius significaret. ut predicatu. alterius cuius oppositum. p. ex. casu. Etia. consequenter. conceditur tales. propositiones. e. possibiles. a. e. homo. et nihil. q. e. p. a. est. a. Si tamen. obicitur. q. concessio. e. unius. a. est. homo. cum. illa. nihil. significat. mihi. cum. sicut. prius. dictum. est. nec. sequitur. illa. homo. est. asinus. imponitur. a. me. ad. significandum. deum. esse. et ergo. illa. significat. deum. esse. sic. a. simili. non. sequitur. in. proposito. imponatur. q. u. a. parte. subiecti. significet. hominem. et. a. parte. p. dicati. significet. asinus. igitur. cum. ponitur. a. parte. subiecti. mihi. significat. hominem. Respondetur. q. infra. tempus. illa. significat. mihi. vel. intelli. per. illam. a. est. homo. q. homo. est. homo. unde. concessi. illa. Et. si. q. rat. q. vel. unde. sic. intellexisti. Et. si. fidel. q. ex. impositione. facta. dicitur. tamen. q. illa. consequentia. non. valet. Imponatur. a. ad. significandum. sic. igitur. a. significat. sic

non. n. semper. oportet. q. a. causa. ad. effectum. sit. consequentia. bona. ut. lucrari. est. causa. q. re. mercator. transiretatur. non. sequitur. tam. illa. lucratur. ergo. transiretatur. et. sic. deam. bulare. respectu. sanitatis. Quia. tamen. que. ritur. causa. diversitatis. quare. talis. imposi. tio. no. est. causa. q. si. homo. est. asinus. signi. ficat. deus. esse. dico. q. illa. constat. ex. termi. nis. autentice. priarie. significatib. et. alia. no. te. et. io. diligenter. observa. q. cu. p. o. i. alicui. aliqua. consequentia. vel. propositio. de. ter. minis. ignotis. vel. non. significatiuis. q. nul. lo. modo. sit. ipi. respondendum. donec. scia. tur. significatiues. omniu. terminorum. si. cut. in. talibus. a. est. animal. et. q. nullum. a. est. animal. posito. q. ly. a. convertatur. cum. ly. omnis. homo. et. similiter. a. est. animal. et. nullum. animal. est. a. Item. a. differt. ab. en. te. et. tamen. a. est. posito. q. a. sit. numerus. duorum. pro. rebus. numeratis. Item. a. b. infinitas. partes. quarum. nulla. est. ps. a. It. e. a. est. et. b. est. et. a. non. est. b. nec. aliud. q. b. posito. q. a. foret. numerus. ex. loz. et. plato. ne. et. b. ex. cicerone. et. locrate. Item. a. et. b. differunt. et. tamen. a. non. differt. a. b. posito. q. a. sit. numerus. ut. prius. et. b. idem. nume. rus. et. sic. canas. tibi. ab. infinitis.

Aliud. sophisma. possi. to. casu. q. a. sit. altera. illarum. deus. est. et. homo. est. asinus. sed. late. at. te. que. illarum. sit. a. Si. admittitur. et. conceditur. q. a. sit. altera. illarum. Co. tra. cedat. tempus. et. arguitur. q. infra. te. pus. admisisti. impossibile. ex. tibi. dubio. na. ex. tibi. dubio. omne. a. tunc. fuit. q. impossi. bile. fuit. esse. alteram. illarum. ut. posito. q. te. nesciente. fuisset. ista. omnis. papa. sedet. b. tamen. posset. dici. negado. illa. prima. niaz. tuc. o. a. ipote. fuit. e. aliter. istorum. et. admisisti.

Strodi

si. q. o. e. a. sit. aliquid. istorum. igitur. tuc. admisi. si. ipote. sicut. nec. sequitur. o. e. aial. nuc. exis. in. ista. domo. ipote. est. esse. bonu. cum. ad. mitto. q. omne. animal. exis. in. ista. domo. sit. nuc. bos. q. admitto. ipote. lz. eni. o. e. exis. in. illa. domo. ipote. e. e. bonu. pole. est. tñ. o. e. exis. i. ista. domo. e. e. bonu. Et. posset. etia. di. ci. q. si. e. icdueniens. admittere. ipote. p. accis. tuc. cu. nesciatur. a. respodente. quod. sit. im. pole. vel. solu. cu. admittit. gra. argumeti. ad. videdu. qd. segtur. cu. pponit. igitur. i. pdicto. casu. cu. proponit. a. est. vez. dubito. a. e. fal. sum. dubito. a. est. tibi. dubiu. nego. q. neu. trū. istoz. est. mihi. dubium. a. est. aliter. isto. rum. igitur. a. no. e. tibi. dubiu. tunc. si. p. o. i. f. tu. scis. a. e. veru. tu. scis. a. e. falsu. et. scis. a. e. e. tibi. dubiu. negat. sed. posito. cuz. casu. q. a. sit. illa. deus. est. qua. scis. e. vera. et. hoc. la. teat. te. et. pponitur. a. scis. e. falsus. negatur. a. scis. e. veru. conceditur. q. hoc. scis. e. vez. et. hoc. est. a. q. a. et. vñ. patet. q. a. est. scitum. a. te. Et. in. talibus. casibus. de. sensu. diuiso. et. coposito. habentib. maxime. difficultates. deseruit. regula. pri. posita. maxime. com. e. data. i. tractatib. precedebus. f. q. a. pmo. termino. o. z. ppositio. habere. suam. probati. onem. nisi. sit. in. determinatide. modi. sub. sequentis. ut. boiem. e. aial. e. contingens. que. tamen. dubitari. debet. et. illes. si. totaz. propositione. determinat. vel. solūmodo. ver. bu. si. pmo. modo. sic. dicit. sensus. composi. tus. si. secūdo. modo. sic. dicit. sensus. diuisus. In. posito. tamen. tali. casu. q. scias. a. e. ve. ru. istorum. contradictorioz. tibi. dubioz. f. rex. sedet. nullus. rex. sedet. conceditur. q. scio. a. esse. verum. sed. negatur. q. a. scio. e. vez. q. nullū. istorum. scio. esse. verum. et. concedi. tur. q. scio. a. e. verum. et. q. a. est. mihi. dubi. um. et. q. scio. a. e. verum. et. q. a. nescio. e. verum. prima. pars. enim. istius. conclusio. nis. sumitur. in. sensu. coposito. et. secunda. in. sensu. diuiso. Et. sic. consequenter. stat. ta. les. esse. possibiles. tu. scis. aliquid. esse. qd. no. scis. esse. nec. aliquis. homo. scit. esse. tu. scis.

aliquid. esse. verum. qd. a. nemine. scitur. esse. verum. stat. n. te. scire. talem. propositionez. precise. primarie. significantem. f. aliquid. est. qd. non. scis. esse. verum. unde. sequitur. p. ma. et. cōsimiliter. de. aliis. posset. tamen. ad. casuz. casus. sunt. duo. vltimi. aliter. magis. sophisticate. responderi. cu. ponitur. q. sit. a. alterum. illorum. vel. q. a. sit. h. o. vel. huius. modi. dubitat. an. casus. sit. possibilis. q. no. magis. videtur. esse. ille. casus. admi. trēdus. q. si. ponat. q. hoc. sit. alterū. illorū. vñ. hoc. no. limitando. mihi. qd. demonstretur. io. que. ratur. an. casus. admittitur. qd. debet. ly. a. mihi. significare. precise. si. dicitur. q. il. le. significat. sicut. ille. terminus. alterū. isto. rum. demonstrando. deus. est. vel. homo. est. asin. rex. sedet. vel. nullus. rex. sedet. po. terit. bene. concedi. cu. proponitur. a. est. ve. rum. a. est. falsu. nec. dicit. plus. q. aliter. isto. rū. e. vez. et. aliter. istorum. no. e. veru. Et. tuc. ridenti. non. accidit. magna. difficultas. in. respondendo. igitur. eligas. responsonem. que. placet.

Aliud sophisma. poterit. esse. ponēdo. q. ly. a. convertatur. cum. ly. asin. us. et. b. cu. ly. animal. vel. cum. ly. homo. vñ. asinus. et. fiat. tale. argumentus. vtrūq. isto. rum. est. asinus. sed. tu. es. alterum. istorum. ergo. tu. es. asinus. demonstrado. per. ly. isto. rum. indifferenter. tam. a. q. b. conceditur. consequentia. quia. syllogismus. i. dary. et. ne. gatur. minor. Sed. cōtra. tā. a. est. asinus. q. b. est. asinus. et. non. sunt. plura. istorū. igitur. et. Dic. responderetur. negado. primo. consequentiam. ut. sit. a. vnus. punctus. b. secundus. c. tertius. d. quartus. non. sequit. isti. sunt. duo. demonstrando. a. et. b. et. isti. sunt. duo. demonstrando. c. et. d. et. no. sūt. plura. istorum. q. isti. et. isti. igitur. omnes. isto. rum. sunt. duo. negatur. consequentia. et. mi. nor. precedentis. argumenti. quia. dico. q. plura. sūt. istorum. f. a. et. b. q. a. q. est. asinus. et. b. qd. e. asinus. q. q. c. q. sūt. a. qd. e. asin. et. b. q. est. asinus. sunt. tñ. duo. sed. non. plura.

Obligaciones

Quo animalia sicut constat. ideo oportet sic determinate concludere. maiores prioris argumenti quod omne a. foris asinus et quod omne b. foris asinus quod est possibile ut patet intuitu per casum.

Solet difficultas assignari in ponendo oppositiones esse similes vel dissimiles quod partem obligatoriam reputo frustra fore vel inanez. ne tamen ob ignorantiam huiusmodi sequentibus hanc sententiam defectus reputet. breuissime ponam modum communem. secundo regulam cum manifestarione quoque nugatoria reputo. scilicet de similibus speciebus obligationis facere considerationes. Supponitur itaque contra in illa materia quod concessio infra tempus uno positum et admissio uno similitum reliquum est concedendum cum ponitur et negatio uno negatum est reliquum et sic consimiliter. Et de similibus concessio uno de reliquum negari et contra et breuiter ad posita esse similia. Similia est ratio et ad dissimilia dissimiliter erit responsio. Secundo supponitur quod solum talia que stat esse simul vera vel simul falsa sunt admittenda esse similia et dissimilia quorum unum stat esse verum et reliquum falsum. Prima regula de positio est similibus datur talis. quicquid alicuius dicitur bene ponitur autem et oppositum consequens esse similia et admittit utrumque istorum est negandum quia talia sunt solum similia in falsitate. sed quando ponitur duas propositiones esse similes. quare una stat esse verum et alia oppositum antecedentis respectu illius in verum bona conceditur utrumque quia talia debent solum esse verum in veritate. non tamen semper admittendum est oppositum consequentis et antecedens esse similia. nec oppositum antecedentis et consequens. sicut ubi tam antecedens quam consequens sunt impossibilia vel necessaria. Exemplum. ut si ponatur esse similia tu es asinus. et tu es homo. admittit. deinde proponitur. tu es homo. si negatur. contra. cedat tempus. et tunc infra tempus illud. tu es homo fuit vera non repugnans possi-

to. igitur concedenda infra tempus. antequam deno pater intuenti. si conceditur tu es homo. proponitur tu es asinus. si negatur contra cedat tempus. tunc infra tempus tu concessisti unum istorum scitorum a te esse similitum et aliud negasti igitur male et contra secundam rationem vel suppositionem. Respondetur per communem viam admittendo casum et negando illam. tu es homo. cum proponitur. et cum dicitur illa fuit vera si repugnans. igitur concedenda. negatur consequentia. quia illa regula tenet in positione simplicis propositionis ubi sic non referuntur una propositio ad alias. sicut est in obligatione de similitudine et dissimilitudine propositionum. Pro secundo exemplo illius regule sit tale sophistica. pono tibi ista esse similia. tibi concluditur et tu nescis tibi concludi. quoadmissio. proponitur tibi illa. tibi concluditur si conceditur. contra. cedat tempus. et arguitur sic in precedentibus quod concessio illi falsum non sequens. si negatur. proponitur tu nescis tibi concludi. sic conceditur. contra. cedat tempus et arguitur quod infra tempus concessisti unum similitum et negasti reliquum. ergo male. Si negatur igitur illa. tu nescis tibi concludi proponitur eius oppositum. scilicet tu scis tibi concludi. quod oportet nunc concedere. quia negabatur eius oppositum. et tunc arguitur sic. tu scis tibi concludi. igitur tibi concluditur quod erat negatum. consequentia tenet. quia nihil scitur nisi verum. ut patet primo posteriorum. Respondetur per primam regulam datam admittendo casum. et cum proponitur. tibi concluditur. conceditur. et negatur consequentia facta extra tempus. et dicitur quod illud intelligitur sicut in precedentibus dictum est. patet igitur cum sit illa consequentia bona. tu scis tibi concludi. igitur tibi concluditur quod iam in casu posito ponitur oppositum antecedentis et consequens esse similia. Et si est dicendum si ponatur autem ad aliquam propositionem et eius verum esse dissimilia quod tunc autem esse verum et eius esse falsum. ut si ponatur illa esse

Strodi

dissimilia tu curris. et tu moueris et negatur quod tu curris quicquid proponitur conueniendum est. de conuertibilibus tamen tu es homo tu es alius. homo currit. risibile currit. quod non sunt admittenda esse dissimilia. sicut nec duo contradictoria esse similia etc.

Aliud sophistica potest esse tale. ponatur illa esse similia. tu es rome et alique boiem. scis non esse rome. admittit. deinde proponitur. tu es rome.

si concedit. contra. cedat tempus obligationis. et tunc illa infra tempus fuit falsa non sequens. nec ponatur autem et oppositum autem esse similia. igitur illa fuit neganda. patet antecedens. quia non sequitur tu non es rome. igitur aliquem hominem scis non esse rome. quia cum prima parte stat quod dubitas te esse rome. et sic de quolibet alio negatur. ergo cum proponitur tu es rome. et si proponitur suum simile. scilicet alique hominem non esse rome negatur. sed si tu scis te esse rome quia si es rome per concessum. et si est tunc hic demonstretur locum in quo sedes. ergo scis te non esse rome. et tu es alique homo. igitur alique boies scis etc. quod fuit negatum. respondetur per illam regulam cum proponitur negatio tu scis te non esse rome. nec sequitur. non sum rome et suum hic. igitur scio me non esse rome. sed debet sic concludi. igitur non scio me esse rome quod est negatio et posuit affirmatio. et ulterius negatur alia prima facta. scilicet te scis esse hic. et hic non est roma. igitur scis te non esse rome. quia stat quod dubitem an

hic ubi iam sum sit roma vel non. et igitur negatur utraque affirmatiuarum. scilicet me scio esse rome. et me scio non esse rome. sicut iam patet. scio stare. et papa scio non stare. in illa tamen materia fatendo veritatem non oportet admittere per autentico regulam aliquam dictarum suppositionum. ut posito quod tu curris admittitur. Et si proponitur illa sunt similia tu curris et tu es asinus. tu male respondes. concederem tamen verum non repugnans cum sit rei veritas quod quilibet illarum sit falsa. non tamen oportet cum quilibet illarum proponitur illam concedere. teneor enim unam concedere. quia possum que tamen non pertinet alijs. positiones igitur ille sunt false de facto. nec video quod expedit istas tu scire ad docendum contra respondere ad quod tamen dicta in capitulo primo et sequenti sufficiat. mihi enim ut quod superfluum est igitur in hac materia diligenter obseruanda memoria positorum et concessorum vel oppositorum negatorum. ut nihil concedatur nisi se quis vel scitum esse verum non repugnans. vel aliquid quod negatur nisi repugnet. vel scitum esse falsum non sequens. et in hoc consistit contra respondere etc.

¶ FINIS.

¶ Explicunt obligationes strodi.

¶ Dabes diligentissime lector operam hanc hoc obligationum quod ex toto deprauatum erat. correctum summa diligentia per venerabiles. religiosos. et fratrem Augustinum venetum de restegonibus. et fratrem Thaddeum valentem venetum ordinis seruorum obseruantem.